

صفحات دواها

درین فصل

چه وقت دواها استفاده شود..... ۴۶۷

چگونه دواها بصورت مصوون استفاده شوند..... ۴۶۸

گرفتن مقدار کامل دواها..... ۴۶۸

بسیار زیاد دوا استفاده نکنید..... ۴۶۸

از گرفتن بیشتر از يك دوا در يك زمان اجتناب

نمائید..... ۴۶۸

علايم مشکلات دوائی را بشناسید و متوجه آن

باشید..... ۴۶۸

عوارض جانبی..... ۴۶۸

حساسیت (آلرژی)..... ۴۶۹

گرفتن مقدار زیاد دوا..... ۴۷۰

تسمم..... ۴۷۰

هر قدر بیشتر که می‌توانید در مورد دواها آگاهی

کسب کنید..... ۴۷۰

دواها چگونه توصیه شوند..... ۴۷۱

اسم دواها..... ۴۷۱

اشکال دوائی..... ۴۷۱

دوا به چه مقدار داده شود..... ۴۷۲

مقدار دوا بر اساس وزن..... ۴۷۳

چه وقت دوا گرفته شود..... ۴۷۳

انواع دواها..... ۴۷۴

انتی‌بیوتیک‌ها..... ۴۷۴

راهنمای مشکلات..... ۴۷۶

لیست الفبائی دواها..... ۴۷۷

تابلیت‌های فمی تنظیم خانواده (تابلیت‌های کنترولی)..... ۴۹۴

دواها برای HIV وایدز..... ۴۹۵

صفحات دواها

دواها ترکیباتی اند که به بدن کمک می‌نمایند تا در مقابل مشکلاتی مانند خونریزی، حساسیت و یا انتان مقابله نماید. بعضی دواها درد را کاهش می‌دهند.

وقتی در این کتاب از دواها یاد آوری می‌نمائیم، اکثراً مقصد ما هر دو نوع یعنی دواهای محلی و دواهای مدرن می‌باشد، اما این بخش کتاب عمدتاً در مورد دواهای مدرن است که برای زنان و اطفال در جریان حاملگی، زمان ولادت و بعد از ولادت استفاده می‌شوند.

دواهای محلی و سنتی از يك محل تا محل دیگر بسیار تفاوت می‌کند، لذا يك داروی که در يك محل استفاده می‌گردد، در جای دیگری ممکن است پیدا نشود. شما می‌توانید داروهای را که استفاده می‌نمائید در صفحات سفید اخیر کتاب بنویسید.

اخطار! بیشتر اوقات حاملگی و ولادت‌ها نارمل و مصوون اند و ضرورت به گرفتن دوا نیست.

برای بیشتر مشکلات صحتی بهترین تداوی استراحت، نوشیدن مقدار زیاد مایعات و خوردن غذاهای سالم می‌باشد. دواها قیمت اند و بیشتر آنها عوارض جانبی ناراحت کننده و یا خطرناکی دارند. بیشتر دواها از طریق خون و یا از طریق شیر پستان به طفل انتقال می‌شود. به تمام این دلایل ذکر شده، زنان حامله و شیرده نباید دوا استفاده کنند مگر این که واقعا گرفتن آن ضروری باشد.

چه وقت دواها استفاده شوند

تنها زمانی دواها را استفاده کنید که سبب مشکل را بدانید و مطمئن باشید که دوا آن مشکل را کمک می‌کند. برای تصمیم گیری در مورد سبب و دریافت بهترین تداوی برای يك مشکل، صفحه ۱۳ دیده شود. قبل از دادن یک دوا به يك خانم، این سوالات را از خود بپرسید:

- آیا بدون دوا خانم خوب خواهد شد؟
- آیا کدام داروی خانگی یا محلی وجود دارد که عین مؤثریت را داشته یا بهتر تأثیر کند؟
- آیا مزایای این دوا بیشتر از قیمت قابل پرداخت و خطرات آن می‌باشد؟

چگونه دواها بصورت مصوون استفاده شوند

- مقدار مکمل دوا گرفته شود.
- بیش از حد مصرف نشود.
- از گرفتن بیشتر از یک دوا در عین زمان اجتناب نشود.
- علائم مشکلات دوائی را بدانید و زیر نظر داشته باشید.
- هر قدر بیشتر که می‌توانید در مورد دواها آگاهی کسب کنید.

مقدار مکمل دوا گرفته شود

بسیاری از دواها، خصوصاً انتی‌بیوتیک‌ها (صفحه ۴۷۴ دیده شود) باید برای چند روز مصرف شوند تا خوب تأثیر کنند. خانمی که دوا می‌گیرد باید تمام روزهای که برایش توصیه شده، دواها را بخورد - حتی اگر قبل از آن خوب شده باشد. این از آن سبب است که دواها ابتدا میکروب‌های ضعیف را از بین می‌برد و برای از بین بردن میکروب‌های قوی وقت بیشتری می‌گیرد. اگر بعضی از میکروب‌ها زنده بمانند، انتان دوباره رشد می‌کند و از آنجائی که کشتن این میکروب‌های قویتر مشکل‌تر است - این دوا برای خانمی که دواي خود را مکمل نگرفته و یا برای افراد جامعه که همین مریضی را می‌گیرند - مؤثریت خود را از دست می‌دهد. به این حالت مقاومت دوائی گفته می‌شود.

دوا بیش از حد مصرف نشود

بعضی‌ها فکر می‌کنند که مصرف دواي بیشتر شفایابی بدن را سریع می‌سازد. این واقعیت ندارد و خطرناک بوده می‌تواند! اگر دوا به مقدار بسیار زیاد و یا به دفعات بسیار زیاد گرفته شود، ممکن است سبب ضرر جدی شود. صفحه ۴۶۶ دیده شود.

آیا اگر مقدار دوا را
بیشتر بگیرم درد
برطرف خواهد شد؟

هرگز بیشتر
از مقدار
تجویز شده
دوا نگیرید.

از گرفتن بیشتر از یک دوا در یک زمان اجتناب کنید

بعضی دواها می‌توانند تأثیر دواهای دیگر را از بین ببرند. بعضی دواها در صورتی که با یکتعداد دواهای دیگر گرفته شوند سبب مشکلات می‌گردند.

از استفاده دواهای ترکیب شده اجتناب کنید (۲ یا بیشتر ادویه در یک تابلیت). قیمت این دواها اکثراً بیشتر است و شما ممکن است يك دواي را وارد بدن خود کنید که به آن ضرورت ندارد. طور مثال، بعضی قطره‌های چشم و مرهم‌های چشم دارای يك انتی‌بیوتیک و يك دواي ستیروئید اند. ستیروئید موجود در آن می‌تواند مضر باشد. همچنان دواها ترکیبی عوارض جانبی بیشتری تولید می‌نمایند.

علائم مشکلات دوائی را بشناسید و زیر نظر داشته باشید

عوارض جانبی

بسیاری دواها عوارض جانبی دارند. این‌ها اثرات ناخواسته دوا می‌باشند که آزار دهنده و ناراحت کننده اند. عوارض جانبی معمول عبارتند از: دل‌بندی، دردهای بطنی، سردردی‌ها و یا خواب آلودگی.

عوارض جانبی گاهی ممکن است خیلی شدید باشند - مانند تخریبات اعضای داخلی بدن. دوائی با این اثرات اکثراً تنها در حالت عاجل صحتی ارزش استفاده را خواهد داشت. بعضی اوقات باید يك دوا را فقط برای مدت کوتاه بگیرید و بعد استفاده از آن را توقف دهید تا از اضرار و عوارض جانبی آن جلوگیری بعمل آید. هر زمانی که يك دوا را به يك خانم می‌دهید، بگوئید که کدام عوارض جانبی را ممکن است داشته باشد. هرگاه خانم آن اثرات را پیدا کند، خواهد دانست که کدام آنها نارمل اند و بیشتر احتمال می‌رود که خانم گرفتن دوا را برای روزهای که تجویز گردیده بدون مشکلی ادامه دهد. او همچنان خواهد فهمید که کدام اثرات از جمله عوارض جانبی غیرنارمل اند و بناءً زمانی که حساسیت پیدا کند به کارکن صحتی مراجعه خواهد کرد.

حساسیت (آلرژی)

بعضی از مردم در مقابل یکتعداد دواهای معین حساسیت دارند. زمانی که آن شخص همان دوا را بگیرد، بدن وی عکس‌العمل نشان می‌دهد. ممکن است او يك عکس‌العمل خفیف و ناراحت کننده و یا يك عکس‌العمل شدید داشته باشد که می‌تواند به زندگی وی را به خطر مواجه سازد. به شخصی که در مقابل يك دوا حساسیت داشته باشد، آن دوا را ندهید. همچنان برایش هیچ دوائی از همان فامیل دوائی ندهید (صفحه ۴۷۴ دیده شود).

برای جلوگیری از عکس‌العمل حساسیتی از اثر يك دوا

۱. قبل از تجویز هر دوا، از خانم سوال نمائید که آیا قبلاً از اثر مصرف دواي مذکور، یا نوع دیگری از همان فامیل، خارش جلدی یا مشکلات دیگری پیدا کرده است. هرگاه در سابق کدام عکس‌العمل حساسیتی داشته بوده باشد، آن دوا یا کدام دواي دیگر از همان فامیل دوائی برایش داده نشود.
۲. تا به ۳۰ دقیقه بعد از تطبیق يك زرق دوا در کنار خانم بمانید. در جریان این زمان مراقب علائم عکس‌العمل حساسیتی باشید.
۳. ادویه ضد حساسیت را آماده داشته باشید تا با حساسیت مجادله کرده بتوانید.

علائم عکس‌العمل حساسیتی:

- بخارهای جلدی
- خارش در جلد و چشم
- تورم لب‌ها و صورت
- تنفس صدا دار

برای حساسیت

- مقدار ۲۵ ملی گرام Diphenhydramine از طریق دهن، يك مرتبه یا
 - مقدار ۲۵ ملی گرام پرومیتازین از طریق دهن، يك مرتبه
- اگر بعد از ۶ ساعت اندفاعات جلدی، خارش، تورم و تنفس صدادر موجود بود، مقدار ۲۵ ملی گرام دیگر از هر کدام از ادویه فوق که در دسترس بود، تجویز شود.

علائم عکس‌العمل حساسیتی شدید و شاک آلرژیک:

- جلد رنگ پریده
- جلد سرد و عرق دار
- نبض و یا ضربان قلب سریع و ضعیف
- مشکل در تنفس
- فشار پائین خون
- ضیاع شعور

برای شاک الرژیك

كمك طبي بگيريد. در مسير راه به مركز صحي يا شفاخانه:

- مقدار ۰/۵ ملی لیتر از ادرینالین ۱:۱۰۰۰..... در تحت جلد، فقط يك دفعه (زرق تحت الجلدی)

و

- مقدار ۵۰ ملی گرام دیفین هیدرامین..... زرق عضلی، فقط يك دفعه

و

- مقدار ۵۰۰ ملی گرام هایدروکورتیزون..... زرق عضلی، فقط يك دفعه

گرفتن مقدار زیاد دوا

بعضی از علائم معمول گرفتن بیش از اندازه دوا عبارتند از:

- دلبدی
- استفراغ
- درد بطني
- سردردی
- گنسیت
- آواز در گوشها
- تنفس سریع

علائم فوق عوارض جانبی بعضی از ادویه نیز هستند. اگر شما مطمئن نیستید که عوارض ایجاد شده ناشی از اخذ بیش از حد ادویه است یا عارضه جانبی، به تشریحات ادویه که در صفحات آینده می‌آید مراجعه نمایید، تا عوارض جانبی را بررسی کنید.

اگر خانمی یکی از علائم فوق را داشته باشد و آن علامه در لست عوارض جانبی دوا که وی گرفته نباشد، باید استفاده از دوا را متوقف ساخته و کمک طبي بگيرد.

تسمم

گرفتن دواي بیش از حد می‌تواند سبب مرك يك شخص گردد، بخصوص در اطفال. دواها را دور از دسترس اطفال نگه دارید. هرگاه فکر می‌نمائید که يك شخص با گرفتن مقدار بسیار زیاد دوا خود را مسموم ساخته است، فوراً به کمک وی اقدام نمائید:

- کوشش کنید که شخص استفراغ کند. به این طریق ممکن بتواند مقدار اضافی دوا را قبل از آنکه جذب شده و بیشتر ضرر برساند، از بدن خود دفع کند
- شارکول فعال (کاربن) را برایش تجویز نمائید (صفحه ۴۷۷ دیده شود). شارکول فعال بعضی از انواع دواها را به خود جذب نموده و از اثرات سمی آنها جلوگیری می‌نماید.
- فوراً کمک طبي بگيريد.

هرقدر بیشتر که می‌توانید در مورد دواها آگاهی کسب کنید

بسیاری دواها باید در زمان معینی از روز اخذ شوند، بعضی با غذا و یکتعداد در معده خالی. يك تعداد معینی از دواها هرگز برای یکتعداد اشخاص مصوون نمی‌باشد. طورمثال، خانمی که فشار خون بلند دارد هرگز نباید ارگومترین بگیرد چون فشار خون را بیشتر بلند خواهد برد. تشریحاتی را که در باره هر کدام از دوا در صفحات آینده آمده است، بخوانید و یا از فارمسپست‌ها یا کارکنان صحي سوال کنید تا بدانید که برای کدام افراد گرفتن آن دوا خطر ندارد – و این که چگونه گرفته شود تا بیشترین مؤثریت را داشته باشد.

دواها چگونه توصیه شوند

اسم‌های دوا

دواها معمولاً دو اسم دارند. اسم جنریک (علمی) که در همه جاهای دنیا عین اسم است. اسم تجارتي یا اسمی که کمپنی‌های تولید کننده هرکدام برای مشخص کردن محصولات خود بالای دواها می‌گذارند. عین دوا که توسط ۲ کمپنی مختلف ساخته شده ۲ اسم مختلف خواهد داشت. در این کتاب ما اسم‌های جنریک را استفاده می‌کنیم. در صورتی که به دواي معینی ضرورت داشته باشید، می‌تواند از ساخت هر کمپنی که باشد استفاده گردد. محصول بعضی کمپنی‌ها دواهایی بسیار ارزان‌تر نسبت به دیگر انواع می‌باشد.

اسم
تجارتی

اسم
جنریک

ما به این اسم تجارتي نداريم، ولی همان دوا را همان کیفیت از این کمپنی دیگر داریم.

شما می‌توانید که یک دواي تجارتي را با نوع دیگر آن تعویض کنید اگر اسم جنریک هر دوي آنها یکی باشد.

اشکال دوائی

دواها به اشکال مختلفی می‌آیند:

- تابلیت‌ها، کپسول‌ها، و مایعات که اکثر از طریق دهن گرفته می‌شوند. بعضی اوقات این اشکال دوائی از طریق مهبل یا طریق مقعد نیز استفاده می‌شوند.
 - شیاف‌ها که در داخل مهبل یا مقعد تطبیق می‌شوند.
 - زرقیات (صفحه ۳۴۵ دیده شود) که بوسیله سوزن‌ها- در داخل عضله (IM)، در تحت الجلد (SC) و یا هم بدخل ورید (IV) تطبیق می‌شوند.
 - مایعات و شربت‌های که از طریق دهن گرفته می‌شوند.
 - کریم‌ها، مرخم‌ها، و دیگر ترکیباتی که حاوی دواها بوده و مستقیم بالای جلد یا در مهبل تطبیق می‌شوند.
- در این کتاب ما از تصاویر زیر برای نمایش اشکال دوائی که باید گرفته شود استفاده می‌کنیم.

زرقیات

تابلیت، کپسول یا تطبیقات

کریم و مرخم

قطره

شربت

غالباً یک نوع دوا را می‌توان به اشکال مختلفی برای مریض تجویز نمود. برای مثال، بسیاری از دواها می‌توانند از طریق دهن یا زرقی تطبیق گردند. اکثراً بهترین طریق تطبیق دوا طریق دهن است زیرا زرقیات خطرات بیشتری دارند. مگر در یک حالت عاجل تطبیق دوا از طریق زرقی بهتر خواهد بود، زیرا سرعت تأثیر خواهد کرد. در این کتاب ما مؤثرترین طریق تطبیق دوا را توصیه می‌نمائیم، مگر شاید بتوانید آنها را از طریق دیگری نیز تطبیق کنید. ما طرز تطبیق دواهای وریدی را تشریح نمی‌نمائیم، زیرا این طریق خطرات زیادی دارد.

دوا به چه مقدار داده شود

تابلیت‌ها و کپسول‌ها به وزن و اندازه‌های مختلف موجود اند. برای اطمینان از این که مقدار لازم دوا را می‌گیرید، ببینید که چه مقدار به گرام (g)، ملی گرام (mg) و یا واحد (u) دوا در هر تابلیت یا کپسول وجود دارد.

تابلیت‌ها، کپسول‌ها شیاف‌ها و زرقیات

بیشتر دواهای که بشکل تابلیت‌ها، کپسول‌ها، شیاف‌ها و زرقی‌ها می‌باشند به گرام (g) یا ملی گرام (mg) اندازه می‌شوند:

۱۰۰۰ ملی گرام = ۱ گرام

(هزار ملی گرام مساوی است به یک گرام)

۱ ملی گرام = ۰,۰۰۱ گرام

(یک ملی گرام مساوی است به یک هزارم گرام)

= یعنی مساوی به یا به عین مقدار

+ یعنی جمع یا و

$\frac{1}{2}$ تابلیت یعنی نیم تابلیت =

$\frac{1}{4}$ تابلیت یعنی یک چهارم تابلیت =

طور مثال: یک تابلیت آسپرین ۳۲۵ ملی گرام آسپرین دارد.

همه اینها طریق مختلف
نشان دادن ۳۲۵ ملی گرام
است

0.325 g

شما گفته می‌توانید که یک

0.325 g

تابلیت آسپرین دارای:

325 mg دوا است.

وزن بعضی دواها مانند تابلیت‌های کنترل کننده ولادت، به میکروگرام (mcg) نشان داده می‌شود.

$1 \mu\text{cg} = 1 \text{mcg} = 1/1000 \text{mg} = 0.001 \text{mg}$

این بدان معنی است که ۱۰۰۰ میکروگرام مساوی به یک ملی گرام می‌باشد.

دواهای زرقی ممکن است به واحد (U) و یا واحد بین‌المللی (IU) اندازه شوند.

دواهای که بشکل مایع اند

شربت‌ها، محلول‌ها و دیگر دواهای مایع به ملی لیتر (ml) اندازه می‌شوند.

۱ ملی لیتر مساوی ۱ سانتی متر مکعب (1ml = 1cc)

۱۰۰۰ ملی لیتر مساوی به ۱ لیتر (1000ml = 1liter)

بعضی اوقات دواها به قاشق چایخوری (tsp) و یا قاشق غذاخوری (tbs) داده می‌شود.

قاشق چایخوری

قاشق غذا خوری

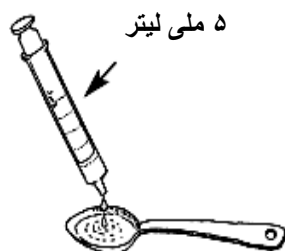

۱ قاشق چایخوری = ۵ ملی لیتر

۱ قاشق غذاخوری = ۱۵ ملی لیتر

۱ قاشق غذاخوری = ۳ قاشق

چایخوری

۵ ملی لیتر

برای اطمینان از این که مقدار درست دوا مایع گرفته شده است، باید یقینی سازید اگر قاشق چایخوری شما ۵ ملی لیتره است و این را می‌توانید با گرفتن دوا در یک سرنج اندازه گیری کنید.

اگر دواخانه دوا را به شکل یا وزن مورد ضرورت شما نداشته باشد

ممکن مجبور شوید قسمتی از يك تابلیت را ویا بیشتر از يك تابلیت را تجویز کنید تا مقدار مورد نظر به مریض داده شده باشد.

$$\textcircled{250} + \textcircled{250} = \textcircled{500}$$

طورمثال، هرگاه شما تنها تابلیت‌های ۲۵۰ ملی‌گرمه اموکسی‌سیلین را داشته باشید، و در نظر دارید که ۵۰۰ ملی‌گرم هر مرتبه بدهید، باید در هر دفعه ۲ تابلیت تجویز کنید.

و یا، اگر شما تابلیت‌های ۵۰۰ ملی‌گرمه اموکسی‌سیلین را دارید، اما باید به خانم در هر مرتبه ۲۵۰ ملی‌گرم بدهید، باید در هر دفعه نصف تابلیت داده شود.

تعیین مقدار دوا مطابق به وزن شخص

برای بیشتر دواها در این کتاب ما همان مقداری را تجویز می‌نماییم که هر خانم کاهل می‌تواند استفاده نماید. مگر برای بعضی دواها بخصوص آن دواهای که ممکن است خطرناک باشند، بهتر آنست تا مقدار دوا بر اساس وزن شخص تعیین گردد (در صورتی که ترازو داشته باشید).

طورمثال، اگر ضرورت به دادن جنتامیسین داشته باشید و مقدار دوا گفته شده که باید ۵ ملی‌گرم فی کیلوگرم وزن بدن در يك روز (5mg/kg/day) باشد، در اینصورت يك خانمی که ۵۰ کیلوگرم وزن دارد، مقدار ۲۵۰ ملی‌گرم جنتامیسین در يك روز باید دریافت کند.

این مقدار باید به مقادیر کوچکتر تقسیم گردد. رهنمود مقدار دوا به شما خواهد گفت که دوا در يك روز باید چند مرتبه داده شود.

جنتامیسین باید ۳ مرتبه در روز داده شود، لذا شما می‌توانید ۸۰ ملی‌گرم در هر دفعه زرق نمایند.

چه وقت دوا گرفته شود

بعضی دواها باید يك دفعه در روز گرفته شوند. بیشتر دواها باید بیشتر از يك دفعه گرفته شوند. شما به داشتن ساعت بصورت حتمی ضرورت ندارید. هرگاه رهنمود دوائی گفته باشد که:

• ۱ تابلیت هر ۲ ساعت "ویا" ۳ تابلیت در روز ۱ تابلیت را در آفتاب برآمد، ۱ تابلیت را

در ظهر و ۱ تابلیت را در شب بگیریید

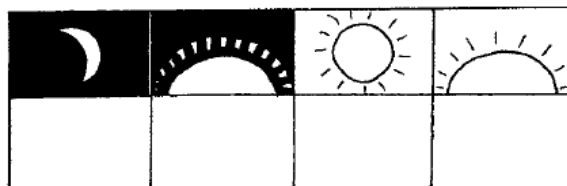
• ۱ تابلیت هر ۶ ساعت "ویا" ۴ تابلیت در روز ۱ تابلیت صبح، ۱ تابلیت در قبل از ظهر،

۱ تابلیت در عصر و ۱ تابلیت در خفتن بگیریید

• ۱ تابلیت هر ۴ ساعت ۶ تابلیت در یکروز بگیریید، طوریکه بین خوردن يك تابلیت تا

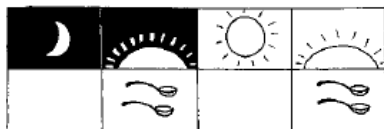
تابلیت برای هر ۶ تابلیت عین مقدار زمان یعنی ۴ ساعت فاصله باشد.

دلیل این موضوع آنست که دوا فقط زمانی تأثیر دارد که غلظت کافی آن در بدن وجود داشته باشد. بعد از گذشت یک مدت زمان، غلظت آن کم شده و از بدن دفع می‌گردد. ضرور است که مریض دوا را قبل از این که مقدار قبلی اثر خود را کاملاً از دست دهد، در فواصل منظم بگیرد. اما متوجه باشید که گرفتن مقدار زیاد دوا در یکمرتبه می‌تواند سمی باشد.

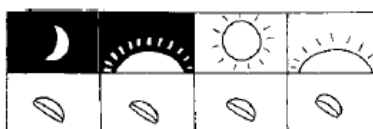

برای بخاطر سپردن آن افرادی که خوانده نمی‌توانند که چند دفعه دوی خود را بگیرند، می‌توانید يك تصویر به این شکل برای شان رسم کنید:

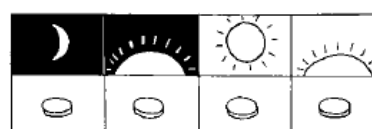
در خانه‌های سفید مقدار دوی را که باید بگیرند رسم کنید و با دقت برای شان تشریح کنید که تصاویر چه معنی می‌دهند. طور مثال:

این یعنی ۲ قاشق شربت دو دفعه در روز بگیرد.

این یعنی ۱/۲ تابلیت ۴ دفعه در روز بگیرد.

این یعنی باید ۱ تابلیت ۴ دفعه در روز بگیرد: صبح، وسط روز، عصر و خفتن

انواع دواها

چندین نوع مختلف دواها وجود دارند که در این کتاب لست شده اند - انتی‌بیوتیک‌ها، دواهای ضد درد، دواهای ضد حساسیت، دواهای توقف دهنده خونریزی و دواهای که اکلامپسیا را تداوی می‌نمایند. ما تعداد زیادی از دواها را بصورت انفرادی در صفحات آینده شرح می‌دهیم. یک فامیل از دواها، یعنی انتی‌بیوتیک‌ها، نیازمند شرح گروپی اند.

انتی‌بیوتیک‌ها (Anti Biotics)

انتی‌بیوتیک‌ها دواهایی اند که برضد انتاناتی که از سبب جراثیم بوجود می‌آید، می‌جنگند. انتی‌بیوتیک‌های که با هم مشابه اند گفته می‌شود که از يك فامیل اند.

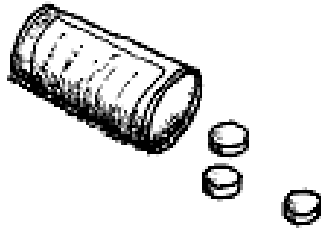
انتی‌بیوتیک‌های يك فامیل اکثراً می‌توانند عین مشکل را تداوی کنند. اگر نتوانید يك انتی‌بیوتیک را بدست آورید، می‌توانید یکی دیگر از همان فامیل را انتخاب کنید که عین مؤثریت را خواهد داشت.

هرگاه يك شخص به مقابل يك انتی‌بیوتیک حساسیت داشته باشد، اغلب به دیگر انتی‌بیوتیک‌های همان فامیل نیز حساسیت خواهد داشت. او نباید از همان فامیل هیچ انتی‌بیوتیکی را استفاده نکند.

انتی‌بیوتیک‌ها و فامیل‌های آنها

پنسلین‌ها: آموکسی‌سیلین، امپی‌سیلین، بنزاتین‌پنسیلین، بنزایل‌پنسیلین، دایکلوکساسیلین، پنسلین پروکائین، و غیره. **پنسیلین‌ها** بر علیه بسیاری از انتانات خوب عمل می‌کنند. عوارض جانبی آنها بسیار کم بوده و در زمان حاملگی و شیردهی مصوون اند. دسترسی به آنها آسان، ارزان قیمت، و از طریق زرقی و خوراکی تطبیق شده می‌توانند. متأسفانه افراد زیادی به آنها حساسیت دارند. پنسیلین‌ها بیش از حد استفاده شده اند و حالا بعضی امراض در مقابل آنها مقاوم گردیده اند.

ماکرولیدها: ازیترومایسین، اریترومایسین و غیره.

اریترومایسین در مقابل اکثر انتاناتی که پنسلین‌ها و دوکسی‌سیکلین تأثیر دارند، مؤثر می‌باشد. این دوا برای خانم‌های حامله و شیرده و همچنان برای آنها که در مقابل پنسلین‌ها حساسیت دارند، مصوون می‌باشد. ازیترومایسین هرچند کمتر پیدا شده و قیمتی‌تر است در زمان حاملگی مصوون بوده و عوارض جانبی کمتری دارد و نسبت به اریترومایسین به دفعات کمتری گرفته می‌شود.

تتراسیکلین‌ها: دوکسی‌سیکلین، تتراسیکلین.

تتراسیکلین و دوکسی‌سیکلین هر دو بسیاری انتانات را تداوی نموده، قیمت آنها ارزان بوده و وسیعاً قابل دریافت می‌باشند. تتراسیکلین‌ها نباید برای خانم‌های حامله و شیرده و همچنان برای اطفال کمتر از ۸ سال داده شود.

سلفاها (سلفونامیدها): سلفامیتوکسازول (قسمتی از کوتریموکسازول)، سولفیسوکسازول.

این دواها در مقابل اکثر انتانات مؤثر بوده، قیمت شان ارزان و وسیعاً قابل دریافت اند. می‌توانند در زمان حاملگی گرفته شوند، مگر بهتر است خانم‌های حامله و شیرده یک دوا دیگر به عوض آنها بگیرند. بسیاری افراد در مقابل سلفونامیدها حساسیت دارند. همچنان بعضی انتانات به مقابل آنها مقاوم گردیده اند.

امینوگلایکوزیدها: جنتامایسین، سترپتومایسین، و دیگر دواها

این دواها مؤثر و قوی اند، مگر بیشتر آنها عوارض جانبی جدی را سبب شده و تنها از طریق زرقی قابل تطبیق اند. این‌ها باید فقط در واقعات وخیم که دوا مصوونتر دیگری موجود نباشد، تجویز گردند. برای خانم‌های حامله و شیرده بهتر آنست که از دواهای دیگری استفاده نمایند.

سفالوسپورین‌ها: سفیکسیم، سفتریکسون، سفالیکزین، و غیره.

این دواهای قوی بسیاری انتانات را تداوی می‌نمایند. اینها نسبت به دیگر انتی‌بیوتیک‌ها مصوون‌تر و دارای عوارض جانبی کمتر اند. مگر این دواها ممکن است بسیار قیمتی باشند و یافتن آنها مشکل باشد. استفاده آنها در جریان حاملگی و شیردهی مصوون است.

انتی‌بیوتیک‌ها را فقط در موقع ضرورت استفاده نمائید

انتی‌بیوتیک‌ها بسیار بیشتر از ضرورت استفاده شده اند.

- انتی‌بیوتیک‌ها می‌توانند سبب مشکلاتی مانند دل‌بدی، استفراغ، اسهال، و انتانات فنگسی مهبل گردند. بعضی از آنها عوارض جانبی بسیار خطرناک و یا عکس‌العمل‌های حساسیتی را سبب می‌شوند.

- استفاده از انتی‌بیوتیک در زمانی که ضرورت آن نیست، یا برای مریضی‌های که آنها را شفا داده نمی‌توانند، بعضی جراثیم مضر، قویتر و مقاوم را بوجود می‌آورند که دواها آنها را کشته نمی‌توانند.

انتی‌بیوتیک‌ها نمی‌توانند که امراضی را که از سبب ویروس‌ها بوجود آمده اند، همانند سرماخوردگی و هیپاتیت، را تداوی کنند.

چگونه از لست دواها استفاده شود

این بخش معلومات مفصلی درباره دواهای که در این کتاب ذکر شده اند، ارائه می‌دارد. هرکدام از دواها به اسم جنریک (علمی) آن و به ترتیب حروف الفبای انگلیسی لست اند.

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

معلومات بیشتر درباره تابلیت‌های تنظیم خانواده و دواها برای HIV بعد از لست الفبائی در صفحه ۴۹۴ آمده است. برای استفاده از این لست، به اسم‌های دواها نظر بیاندازید و یا فهرست مشکلات زیر را ببینید. در این فهرست شماره صفحه‌ای نشان داده شده که می‌توانید معلومات بیشتری را در مورد همان مشکل صحتی و اسم‌های دواهای را که برای تداوی همان مشکل توصیه شده است، دریافت کنید. به یقین باید قبل از تداوی يك مشکل، کوشش نمائید تا در مورد آن بیشتر مطالعه کنید.

مشکل	صفحات	دواها
عکس‌العمل حساسیتی	۴۶۹، ۴۷۰	ادرنالین، دایفین هیدارمین، هیدروکورتیزون، پرومیتازین
التهاب بکتریائی مهبل	۳۲۸	مترونیدازول
خونریزی		
بعد از ولادت	۲۳۱	ارگومترین، اکسی‌توسین، میزوپروستول
بعد از نقصان ولادی یا سقط دادن	۴۱۲	ارگومترین، میزو پروستول
شانکروئید	۳۳۱	اریترومایسین، سفتریاکسون
کلامیدیا	۳۲۴	اریترومایسین، اموکسی سیلین، ازیترومایسین
جلوگیری عاجل از حاملگی	۳۱۶	تابلیت‌های کنترل حاملگی (ایتنیل استرادیول، لیونور جسترل، یولی پرستال اسپتات)
اکلامپسیا	۱۸۲	مگنیزیم سلفیت، دیازپام
مواظبت از چشم نوزادان	۲۶۱	اریترومایسین، تتراسکلین
زخ‌های ناحیه تناسلی (HPV)	۳۳۳	بای کلورواسیتیک اسید، تریکلورو اسیتیک اسید
گونوریا	۳۲۴	سفتریاکسون، سفیکسیم
تبخال	۳۳۲	اسیکلوویر
HIV	۴۹۶	دولوتگراویر، ایفاویرنز، امتریسیتابین، لامیوودین، لوپیناویر/ریتوناویر، نیویراپین، تینوفوویر، زیدوودین
سقط نامکمل	۴۱۲	ارگومترین، میزوپروستول
انتانات		
مثانه و گرده	۱۲۹	اموکسی سیلین، کوتریموکسازول
در حاملگی	۱۷۹	امپی سیلین، مترونیدازول
بعد از ولادت	۲۷۱	امپی سیلین، جنتامیسین، مترونیدازول
در نوزادان	۲۷۹	امپی سیلین، جنتامیسین
پستان	۲۸۹	دای کلوزاسیلین، اریترومایسین
در رحم از امراض مقاربتی تداوی نشده	۳۲۵	اموکسی سیلین، سفیکسیم، سفتریاکسون، اریترومایسین، مترونیدازول
از سبب قطع نمودن ناحیه تناسلی	۳۶۹	اریترومایسین
بعد از نقصان ولادی یا سقط دادن	۴۱۴، ۴۱۵	امپی سیلین، جنتامیسین، مترونیدازول، دوکسی سیکلین، توکسوئید
تیتانوس، انتی توکسین تیتانوس		
ملاریا	۹۸ تا ۹۹	ترکیبات دوايي شامل ارتمیسینین (ACT)، کلوروکین، کلیندامایسین
دواهای بی‌حس کننده		
برای دوختن پارگی یا اجرای MVA	۳۶۰، ۴۲۸	لیدوکائین
درد	۲۸۹، ۳۳۲، ۴۲۴	پاراستامول، ایبوپروفن
خارج نشدن پلاستنا	۲۲۸	اکسی‌توسین، میزوپروستول
وقایه انتانات		
برای افراد مصاب HIV	۱۰۱، ۳۳۵	کوتریموکسازول
وقایه انتانات رحم		
بعد از يك پروسیجر مداخلوی وسیع یا MVA	۲۳۱، ۴۲۴	اموکسی سیلین، مترونیدازول
سفلیس	۳۳۰	بنزاتین بنزایل پنسیلین، اریترومایسین
تریکوموناس	۳۲۶	مترونیدازول
قارچ‌ها (Yeast)	۳۲۷	کلوتریمازول، جنشن ویولت، میکونازول، نستاتین

acyclovir

برای خانمی که بیشتر از ۶ حمله تبخال را در یکسال دارد، مقدار ۴۰۰ میلی گرام از طریق دهن روزانه ۲ دفعه، برای یکسال. بعد از آن تداوی توقف داده شده و دیده شود که آیا هنوز احتیاج به دوا موجود است.
برای خانم حامله‌ای که در سابق حملات تبخال داشته، مقدار ۴۰۰ میلی گرام از طریق دهن، روزانه دو مرتبه در جریان ماه آخر حاملگی.

اخطار: این دوا ممکن است بعضی اثرات مضر در هنگام حاملگی داشته باشد. برای خانم حامله بهتر است که دوا صرف در حمله اول تبخال و یا در جریان ماه آخر حاملگی داده شود تا از حمله مرض در هنگام ولادت جلوگیری شود.

adrenaline**(اپینفرین)**

ادرینالین برای تداوی عکس‌العمل‌های حساسیت یا شاک مورد استعمال قرار می‌گیرد. برای مثال، شاک الرژیك از سبب استفاده پنسلین. همچنان در حملات شدید آستما (نفس تنگی) نیز کار استفاده می‌شود.

مهم: نبض شخص قبل از تطبیق باید گرفته شود. فقط در تحت جلد قسمت بالائی پشت بازو زرق صورت گیرد، نه در سرین. اگر تعداد نبض بیشتر از ۳۰ ضربان، يك دقیقه بعد از اولین زرق افزایش یافت، دوز دومی داده نشود. از ۳ دوز بیشتر باید تطبیق نگردهد.

عوارض جانبی: ترس، ناراحتی، عصبانیت، اضطراب، سردردی‌ها، گنسیت، و افزایش ضربان قلب.

شکل دوايي: امپول های زرقی ۱ میلی گرام در ۱ میلی لیتر.

طرز استفاده:

برای عکس‌العمل حساسیتی یا شاک (صفحه ۴۷۰ را ببینید)، ۰/۵ میلی لیتر از محلول ۱ در ۱۰۰۰، زیر جلد زرق نمایندید (زرق تحت الجلدی). اگر علائم روبه بهبود نرفت، ۲۰ دقیقه بعد تکرار شود. شاید ضرورت باشد که دواهای دیگری نیز تطبیق گردد.

activated charcoal

شارکول فعال عبارت از یک شارکول مخصوص است که برای تداوی اثرات تسمم با دواها، مانند آسپرین، پاراستامول، کلوروکین، و دیگر دواها یا مواد کیمیای، استفاده می‌شود. طریقه تأثیر عبارت از جذب این مواد از معده می‌باشد.

مهم: اگر شخص پترول، تیل خاک، مایعات سبک یا محصولات نفتی دیگری را خورده باشد، از دادن شارکول اجتناب کنید.

عوارض جانبی: مواد غایطه سیاه رنگ، استفراغ، اسهال

شکل دوايي: مایع ۲۵ گرام در ۱۲۰ میلی لیتر - پودر ۱۵ گرم

طرز استفاده:

برای تداوی تسمم، مقدار ۳۰ الی ۱۰۰ گرام از طریق دهن به یکدفعه تجویز شود.

اخطار: بعد از دادن شارکول فوراً کمک طبی بگیرید. کسانی که مقدار زیاد دوا یا مواد کیمیای را گرفته باشند بسیار مریض بوده و به کمک های بیشتری از تجویز صرف شارکول نیاز دارند.

اخطار!**acyclovir**

این دوا برای مبارزه با ویروس‌ها، بشمول تبخال، استفاده می‌شود.

مهم: اسیکلوویر می‌تواند که اعراض انتان تبخال را کاهش دهد، اما توانایی تداوی یا وقایه از بازگشت دوباره آنرا ندارد.

عوارض جانبی: سردردی، گنسیت، دلبدی و استفراغ

شکل دوايي: تابلیت ۲۰۰ میلی گرام، پودر که بشکل زرقی استفاده می‌شود.

طرز استفاده:

برای اولین حمله تبخال (صفحه ۳۳۲ را ببینید)، مقدار ۴۰۰ میلی گرام از طریق دهن روزانه سه مرتبه، برای ۷ الی ۱۰ روز.
برای حملات متکرر، مقدار ۴۰۰ میلی گرام از طریق دهن، روزانه سه مرتبه برای ۵ روز.

amoxicillin with clavulanic acid (Augmentin)

ترکیب کلاوولانیک اسید و اموکسی سیلین مؤثریت اموکسی سیلین و توانایی آن را در برابر مقاومت دوايي افزایش می‌دهد. این یک انتی بیوتیک از فامیل پنسیلین‌ها است برای تداوی انتانات رحمی و انتانات طرق بولی.

مهم: با غذا خورده شود.

عوارض جانبی: دل‌بدي، اسهال، زردی

شکل دوايي: تابلیت‌ها ۵۰۰ میلی‌گرام

اموکسی سیلین+۱۲۵ میلی‌گرام کلاوولانیک اسید؛ شربت

۱۲۵ میلی‌گرام اموکسی سیلین+۳۱/۲۵ میلی‌گرام

کلاوولانیک اسید در ۵ میلی لیتر؛ شربت ۲۵۰ میلی‌گرام

اموکسی سیلین+۶۲/۵۰ میلی‌گرم کلاوولانیک اسید در ۵

طرز استفاده:

برای انتان رحم بعد از ولادت (صفحه ۲۷۱ دیده شود) و

سقط (صفحه ۴۱۴ دیده شود): مقدار ۵۰۰ میلی‌گرام

اموکسی سیلین+۱۲۵ میلی‌گرام کلاوولانیک اسید از طریق

دهند ۳ دفعه در روز برای ۱۰ روز.

دواهاي دیگر مؤثر: دوکسی سیکلین و مترونیدازول

اخطار: برای افرادی که به دواهاي فامیل

پنسیلین حساسیت دارند، این دوا داده نشود.

آماده برای تداوی شاک الرژیک در افرادی که

به دواهاي فامیل پنسیلین حساسیت دارند،

باشید.

ampicillin

امپی سیلین یک انتی بیوتیک خاندان پنسیلین‌ها است که برای تداوی انواع مختلف انتانات استفاده می‌شود.

مهم: امپی سیلین را قبل از غذا بگیرد.

عوارض جانبی: شاید سبب بالا آمدن معده، اسهال،

بخارات جلدی، انتانات فنگسی درخام‌ها یا بخارات

دایبر اطفال گردد.

شکل دوايي: تابلیت یا کپسول ۲۵۰ و ۵۰۰ میلی

گرام – زرقیات ۱۲۵ یا ۲۵۰ میلی‌گرام در هر ۵

میلی لیتر – بودر برای زرقیات و شربت‌ها.

amoxicillin

اموکسی سیلین يك انتی‌بیوتیک از فامیل پنسیلین‌ها بوده و برای تداوی انتانات رحم، انتانات سیستم بولی، سینه بغل و دیگر انتانات استفاده می‌شود. این دوا اکنون در اکثر جاها بعوض امپی سیلین استفاده می‌شود.

مهم: با غذا گرفته شود. اگر در ظرف ۳

روز وضع شما بهبود نیابد، کمک طبی

بگیرید. شاید ضرورت است که دواي دیگری

را بگیرد.

عوارض جانبی: اسهال، بخار جلدی، دل‌بدي،

استفراغ. شاید باعث انتان فنگسی در خانم یا

بخارات دایبر اطفال شود.

شکل دوايي: تابلیت یا کپسول‌های ۲۵۰ و

۵۰۰ میلی‌گرام – مایعات زرقي ۱۲۵ یا

۲۵۰ میلی‌گرام در ۵ میلی لیتر – شربت با

غلظت‌های متفاوت.

طرز استفاده:

برای انتان کرده (صفحه ۱۲۹)، مقدار ۵۰۰

میلی‌گرام از طریق دهن روزانه ۳ مرتبه برای

۵ روز

برای کلامیدیا (صفحه ۳۲۴)، مقدار ۵۰۰ میلی

گرام از طریق دهن روزانه ۳ مرتبه برای ۷

روز

برای انتانات حوصلی (صفحه ۳۲۵)، مقدار

۵۰۰ میلی‌گرام از طریق دهن روزانه ۳ مرتبه

برای ۱۴ روز

برای وقایه از انتان در پروسیجرهای مداخلوی

(صفحه ۲۳۱)، مقدار ۱ گرام از طریق دهن،

صرف ۱ دفعه، همچنان مترونیدازول نیز داده

شود.

ادویه دیگر با تأثیر مشابه: امپی سیلین تقریباً

همیشه میتواند بجای آموکسی سیلین استفاده

گردد. اشخاصیکه به پنسیلین‌ها حساس اند،

اریترومایسین را اخذ نمایند..

اخطار: آموکسی سیلین را به کسانی

که به فامیل پنسیلین حساس اند،

ندهید.

artemisinin-based combination therapy (ACT) ادامه:

ترکیبات ACT مختلف برای تداوی ملاریا موجود است مانند: آرتیسونات+لومفانترین؛ آرتیسونات + امودیاکین، آرتیسونات+ مفلوکین و آرتیسونات+ سلفادوکسین- پریمتامین (SP).

اخطار!

aspirin

(acetylsalicylic acid, ASA)

آسپرین دواي ضد درد، التهاب و تب است. یک دوز کم آن می‌تواند در وقایه از پری-اکلامپسیا کمک کند. **مهم:**

آسپرین علایم بیماریها مثل تب و درد را کاهش می‌دهد مگر مهم است که سبب بیماری شناسایی و تداوی گردد. برای درد با دوام بیشتر از ۱۰ روز و برای تب با دوام بیشتر از ۳ روز، کمک بگیرید.

عوارض جانبی

ممکن است سبب بالآمدن معده، درد معده و یا خونریزی گردد.

اشکال دوايي:

تابلیت: ۳۰۰ ملی‌گرام، ۵۰۰ ملی‌گرام و مقادیر دیگر
تابلیت‌های با مقدار کم: ۸۱ ملی‌گرام

طرز استفاده:

برای درد، التهاب و یا تب: مقدار ۳۰۰ تا ۶۰۰ ملی‌گرام از طریق دهن هر ۴ ساعت بعد نیاز است. برای وقایه از پری-اکلامپسیا: مقدار ۸۱ ملی‌گرام از طریق دهن، یک دفعه هر روز برای ۱۲ هفته جریان حاملگی الی ولادت.

دوای دیگر که برای درد التهاب و تب مؤثر اند: پاراستامول (استامینوفن)، ایبوپروفن.

ampicillin

..... ادامه:

طرز استفاده:

برای انتان زمان ولادت (صفحه ۱۷۹) مقدار ۲ گرم از طریق دهن، ۴ مرتبه در روز، برای ۷ تا ۱۰ روز. همچنان می‌ترونی‌دازول نیز بگیرید.

برای انتانات بعد از ولادت (صفحه ۲۷۱) مقدار ۲ گرم از طریق دهن یا زرق عضلی در دوز اول، سپس ۱ گرم روزانه ۴ مرتبه تا این که ۴۸ ساعت از ختم تب بگذرد. انتی بیوتیک‌های دیگر نیز داده شود.

در انتانات نوزادی (صفحه ۲۷۹)، زرق در عضله ران، ۲ مرتبه در روز در طفل کمتر از ۱ هفته، ۳ مرتبه برای اطفال بزرگتر از ۱ هفته، برای اطفالی که ۲ کیلوگرم یا کمتر وزن دارند، مقدار ۸۰ ملی‌گرام. برای اطفال با وزن ۳ کیلوگرم، ۱۵۰ ملی‌گرام، برای اطفال با وزن ۴ کیلوگرم یا بیشتر، مقدار ۲۰۰ ملی‌گرام. برای انتانات بعد از سقط (صفحه ۴۱۴) زرق ۲ گرم عضلی، بعدا به مقدار ۱ گرم، روزانه ۴ مرتبه تا زمانی که تب برای ۴۸ ساعت موجود نباشد. دیگر انتی‌بیوتیک‌ها نیز داده شود.

ویا مقدار ۳/۵ گرا از طریق دهن به یک دوز واحد

دوای دیگر با تأثیر مشابه: اموکسی‌سیلین را تقریباً می‌توان بجای آمپی‌سیلین استفاده کرد. اشخاصی که به پنسیلین‌ها حساس اند، اریترومایسین بگیرند.

اخطار: آمپی‌سیلین را به کسانی که به فامیل پنسیلین حساس اند، ندهید.

اخطار!

artemisinin-based combination therapy (ACT) (artesunate, artemether, wormwood)

نظر به مناطق مختلف ممکن کلوروکین و دیگر دوای ضدملاریا مؤثریت خود را برای تداوی ملاریا فالسیپارم از دست داده باشند. در عوض دوای ترکیبی ضد ملاریا با قاعده آرتیمیسینین ACT استفاده می‌شود. از مسئولان صحت منطقه خود بپرسید که کدام دوای را برای تداوی ملاریا توصیه می‌کنند.

مهم: برای زنان در ۳ ماه اول حاملگی از دادن ACT اجتناب شود و کونین + کلیندامایسین داده شود (یا تنها کونین).

طرز استفاده: برای ملاریا (صفحه ۹۸) دوای ACT به

اشکال ۲ دوا در یک تابلیت و یا ۲ دوا در تابلیت‌های جداگانه در یک پاکت می‌آیند تا در یک زمان خورده شوند. دوای ACT همیشه ۳ روز استفاده می‌شود اما نظر به نوع دوا ممکن روز ۱ یا ۲ دفعه خورده شوند. ادامه...

benzathine benzylpenicillin

سبب ادامه:

طرز استفاده:

برای تداوی سفلیس در افرادی که از ۲ سال به اینسو سفلیس داشته اند (صفحة ۳۳۰): زرق عضلی مقدار ۲,۴ میلیون واحد به یک دوز.

برای افرادی که از ۲ سال یا بیشتر از آن سفلیس داشته اند: زرق عضلی مقدار ۲,۴ میلیون روز یک دفعه برای ۳ روز.

اگر طفل نوزاد نیازمند تداوی باشد، زرق عضلی مقدار ۱۰۰۰۰۰ واحد فقط ۱ دفعه (ویا ۵۰۰۰۰ واحد در هر کیلوگرام وزن بدن).
دیگر ادویه با تأثیر مشابه: اریترومايسين

خطرات: بنزاتین پنسلین را برای کسانی که به دواهای فامیل پنسلین و سفالوسپورین حساسیت دارند، تجویز ننمائید.

BCG vaccine

واکسین بی سی جی به وقایه از توبرکلوز یا مرض سل کمک می‌کند.

مهم: واکسین بی سی جی یک واکسین زنده است، لذا باید همیشه سرد نگه داری شود تا مؤثریت داشته باشد...

عوارض جانبی: این واکسین معمولاً یک ندبه و یا زخم در محل زرق بجا می‌گذارد.
شکل دوايي: مایع برای تزریق.

طرز استفاده: زرق ۰,۱ ملی لیتر در جلد (در داخل جلد) عموماً در قسمت بالای بازو.

azithromycin

آزیترومایسین یک انتی بیوتیک از فامیل مکرولیدها است و برای تداوی بسیاری انتانات و خیم و انتانات مقاربتی (STIs) استفاده می‌شود.
با اهمیت: یکجا با غذا خورده شود.

عوارض جانبی:

ممکن سبب اسهال، دل‌دیدی، استفراغ و درد بطن شود.

اشکال دوايي:

کپسول: ۲۵۰ و ۵۰۰ ملی‌گرام

طرز استفاده:

برای کلامیدیا (صفحة ۳۲۴ دیده شود): مقدار ۱ گرم (۱۰۰۰ ملی‌گرام) از طریق دهن، فقط یک دفعه.

برای انتانات حوصله (صفحة ۳۲۵ را ببینید): مقدار ۱ گرم (۱۰۰۰ ملی‌گرام) از طریق دهن، یک دفعه.

برای وقایه انتانات بعد از سقط (صفحة ۴۲۴ را ببینید): مقدار ۵۰۰ ملی‌گرام از طریق دهن، فقط ۱ دفعه، ۱ ساعت قبل از پروسیجر.

دواهای دیگری که مؤثر اند:

امپی‌سیلین یا اموکسی‌سیلین یا دوکسی‌سیکلین برای نوزادان مصاب کلامیدیا/گونوریا آنانی که ۷ روز یا بیشتر عمر دارند (صفحة ۳۲۴ دیده شود): مقدار ۵۰ میلی‌گرام از شربت، روز ۱ دفعه برای ۳ روز. همچنان دواهای دیگری نیز باید بدهید.

برای افرادی که کمتر از ۲ سال سفلیس داشته اند (صفحة ۳۳۰ را ببینید): مقدار ۲ گرم (۲۰۰۰ ملی‌گرام) از طریق دهن، فقط یک دفعه.

دواهای دیگری که مؤثر خواهند بود: امپی‌سلین، اموکسی‌سیلین یا دوکسی‌سیکلین.

benzathine benzylpenicillin

پنسلین جی بنزاتین

بنزاتین بنزایل پنسلین یک انتی بیوتیک با تأثیر طولانی مدت از فامیل پنسلین‌ها می‌باشد که برای تداوی امراضی از قبیل سفلیس، قرحات ناحیه تناسلی، و یا دیگر انتانات استفاده می‌شود. همیشه بصورت زرق عضلی استفاده می‌گردد.

مهم: شاید باعث انتانات فنگسی در خانم یا بخارات دایپر در اطفال شود. برای عکس‌العمل‌های حساسیتی آماده باشید (صفحة ۴۶۹).

شکل دوايي: پودر زرقی ۱,۲ یا ۲,۴ میلیون واحد در ویال ۵ ملی لیتر.

..... ادامه: cefixime

برای انتانات مثانه و گرده (صفحه ۱۲۹ را ببینید):
مقدار ۲۰۰ میلی‌گرام از طریق دهن، ۲ دفعه در روز
برای ۵ تا ۱۴ روز.
روز برای ۷ تا ۱۰ روز.
دوای دیگر مؤثر: سفتریاکسون و اریترومايسن

اخطار:

سفیکسیم را برای افرادی که به دواهای فامیل
سفالوسپورین‌ها حساسیت دارند، ندهید.

ceftriaxone

سفتریاکسون یک انتی‌بیوتیک بسیار قوی از فامیل
سفالوسپورین‌ها بوده و در عضله تطبیق می‌شود. برای
تداوی بسیاری از انتانات از قبیل گونوریا، انتانات
حوصلی، انتانات گرده، و انتانات وخیم بعد از ولادت،
سقط دادن و نقصان ولادی استفاده می‌شود.

مهم: برای تداوی عکس‌العمل‌های حساسیتی آماده باشید
(صفحه ۴۶۹).

عوارض جانبی: ممکن سبب انتانات فنگسی در خانم‌ها
و بخارات محل دایپر در اطفال گردد.

شکل دوائی: در ویال‌های ۲۵۰ میلی‌گرام، ۵۰۰ میلی
گرام، ۱ گرم، ۲ گرم و ۱۰ گرم- برای زرق.

شکل استفاده:

برای گونوریا (صفحه ۳۲۴) یا شانکروئید (صفحه
۳۳۱) مقدار ۲۵۰ میلی‌گرام زرقی عضلی به دوز

واحد

برای تداوی گونوریا در نوزادان (صفحه ۳۲۴)
زرق عضلی مقدار ۱۲۵ میلی‌گرام به دوز واحد

دویه دیگر با تأثیر مشابه:
سیفکسیم، اریترومايسن.

اخطار: این دوا را به کسانی که به
انتی‌بیوتیک‌های فامیل سفالوسپورین
حساسیت دارند، تجویز نکنید.

cefalexin

سفالکسین یک انتی‌بیوتیک از فامیل سفالوسپورین‌ها
است که برای تداوی طیف وسیعی از انتانات به شمول
انتانات جلدی و بولی استفاده می‌شود.
مهم: برای تداوی عکس‌العمل‌های حساسیتی آماده باشید
(صفحه ۴۶۹ دیده شود).

عوارض جانبی: اسهال، سردردی و بخارات جلدی
اشکال دوائی: کپسول ۲۵۰ و ۵۰۰ میلی‌گرام، شربت
۱۲۵ میلی‌گرام در ۵ میلی‌لیتر. مایع زرقی ۲۵۰
میلی‌گرام در ۵ میلی‌لیتر.

طرز استفاده:

برای انتانات ناشی از قطع نمودن ناحیه تناسلی زنان
(صفحه ۳۶۹ را ببینید): مقدار ۱ گرم از طریق دهن،
۲ دفعه در روز برای ۷ تا ۱۰ روز.

دوای دیگر که مؤثر اند: کلیندامایسین

اخطار:

سفالکسین را برای افرادی که به دواهای فامیل
سفالوسپورین‌ها حساسیت دارند، ندهید. در
افرادی که به دواهای فامیل پنسیلین حساسیت
دارند، برای تداوی واقعات حساسیتی آماده
باشید.

cefixime

سفیکسیم یک انتی‌بیوتیک از فامیل سفالوسپورین‌ها
بوده که برای تداوی بسیاری از انتانات مانند
گونوریا، انتانات حوصلی و دیگر انتانات استفاده
می‌شود.

مهم: برای تداوی عکس‌العمل‌های حساسیتی آماده
باشید (صفحه ۴۶۹). کسانی که مشکل جگر دارند
آنها با احتیاط زیاد استفاده کنند.

عوارض جانبی: دلبدی، اسهال، سردردی، شاید باعث
انتانات فنگسی در زنان و بخارات جلدی دایپر در
اطفال شود.

اشکال دوائی: تابلیت‌های ۲۰۰ و ۴۰۰ میلی
گرام، مایع ۱۰۰ میلی‌گرام در ۵ میلی‌لیتر.

طرز استفاده:

برای گونوریا (صفحه ۳۲۴) یا انتانات حوصله
(صفحه ۳۲۵)، مقدار ۴۰۰ میلی‌گرام از طریق دهن
یک دفعه.

اخطار!

cotrimoxazole

(ترایمی توپریم + سلفامیتوکسازول)

کوتریموکسازول ترکیبی از دو نوع انتی بیوتیک است (یکی از خاندان سولفا می باشد). کوتریموکسازول برای تداوی انتانات مئانه، گرده و غیره استفاده می شود. این دوا همچنان برای وقایه از انتانات در اشخاص مبتلاً به HIV و ایدز کار گرفته می شود. **مهم:** یکجا با مقدار زیاد آب گرفته شود. **عوارض جانبی:** اگر عکس العمل حساسیتی از قبیل خارش و بخارات جلدی پیدا شد از استعمال آن خود داری کنید. شاید سبب دلبدی و استفراغ نیز شود. **شکل دوايي:** تابلت های ۱۲۰، ۴۸۰ و ۹۶۰ ملی گرام – مایع ۲۴۰ ملی گرام در ۱ ملی لیتر.

شکل استفاده:

برای انتان گرده (صفحه ۱۲۹) مقدار ۹۶۰ ملی گرام از طریق دهن، روزانه ۲ مرتبه برای ۷ روز. برای وقایه از انتانات در اشخاص کلان سال آلوده به HIV، روزانه ۹۶۰ ملی گرام از طریق دهن. برای اطفال مادرانی که آلوده به HIV اند: در اطفال کمتر از ۶ ماه، مقدار ۱۲۰ ملی گرام از شربت هر روز. برای اطفال ۶ ماه الی ۶ سال، مقدار ۲۴۰ ملی گرام از شربت هر روز.

اخطار: زنان در ۳ ماه اخیر حمل خود

نباید این دوا را بگیرند. کوتریموکسازول را به افرادی که به فامیل سولفا حساسیت دارند، تجویز نکنید. کوتریموکسازول را به افرادی که جهت تداوی ملاریا از دواي سلفادوکسین – پایرامیتامین استفاده می کنند، ندهید.

اخطار!

clindamycin

کلیندامایسین از جمله انتی بیوتیک های قوی است. درین کتاب ما فقط مورد استفاده آنرا در تداوی ملاریا ذکر می کنیم. **عوارض جانبی:** اسهال، استفراغ، بخارات جلدی، مزه فلز در دهن، شاید باعث انتانات فنگسی در خانم یا بخارات جلدی ناحیه دایبر (پوشک) در اطفال شود. **شکل دوايي:** کیسول ۱۵۰ ملی گرام – مایعات زرقی ۱۵۰ ملی گرام در ۱ ملی لیتر.

شکل استفاده:

برای ملاریا مقدار ۶۰۰ ملی گرام از طریق دهن، روزانه ۴ مرتبه برای ۷ روز. همچنان کونین را ببینید (صفحه ۹۸).

اخطار: کلیندامایسین ممکن است سبب مشکلات زیاد در روده های کلان (کولون) شود. همچنان از طریق شیر پستان مادر به طفل انتقال می یابد. فقط زمانی از آن استفاده کنید که واقعا

اخطار!

diazepam

دiazepam از جمله Tranquilizer ها است که برای تداوی و وقایه از اختلاجات استفاده می‌شود.

عوارض جانبی: خواب آلودگی، باختن توازن، گنسیت.

شکل دوايي: تابلت‌های ۵ یا ۱۰ ملی گرام، مایع زرقی ۵ ملی گرام در ۱ ملی لیتر.

طرز استفاده:

برای اختلاج مقدار ۲۰ ملی گرام از طریق مقعدی با استفاده از سرنج بدون سوزن (صفحه ۱۸۲). در صورت ضرورت تکرار با مقدار ۱۰ ملی گرام بعد از ۲۰ دقیقه. بیشتر از ۳۰ ملی گرام در ۸ ساعت تطبیق نشود. اگر نوع زرقی را ندارید تابلت آنرا می‌ده کرده و دربین آب حل نمایند.

ادویه دیگر با تأثیر مشابه:

مگنیزیم سلفیت

اخطار: Diazepam ایجاد وابستگی (اعتیاد) می‌نماید.

Diazepam را با الکل یا چیز دیگر که باعث خواب می‌شود همزمان مصرف نکنید.

Diazepam به مقدار یا دفعات زیاد در زمان حاملگی

سبب بعضی سوء اشکال و لادی شده می‌تواند

این دوا از طریق شیر نیز انتقال می‌کند، لذا مادران

شیر ده از استفاده آن به استثنای حالات عاجل،

اجتناب نمایند.

dicloxacillin

دایکلوکزاسیلین از جمله انتی‌بیوتیک‌های فامیل پنسیلین است که در تداوی انتانات پستان و جلد استفاده می‌شود.

مهم: برای تداوی عکس‌العمل‌های حساسیتی آماده‌گی داشته باشید (صفحه ۴۶۵)

عوارض جانبی: دل‌دیدی، استفراغ، اسهال، شاید باعث انتانات فنگسی در زنان یا بخارات جلدی ناحیه دایپر (پوشاک) در اطفال گردد.

شکل دوايي: کپسول ۱۲۵، ۲۵۰ و ۵۰۰ ملی گرام – مایعات ۶۲/۵ ملی گرام در ۵ ملی لیتر.

..... ادامه: dicloxacillin

طرز استفاده:

برای انتان پستان (صفحه ۲۸۹)،

مقدار ۵۰۰ ملی گرام از طریق دهن

روزانه ۴ مرتبه برای ۷ روز.

ادویه دیگر با تأثیر مشابه:

اریترومایسین

اخطار: دایکلوکزاسیلین را به کسانی که به فامیل پنسیلین حساسیت دارند، تجویز نکنید.

اخطار!

diphenhydramine

دایفین-هیدرامین یک انتی‌هستامین است که برای تداوی عکس‌العمل‌های حساسیتی و شاک آلرژیک استفاده می‌شود. همچنان برای تداوی خارش‌های مزمن و مشکلات خواب در اشخاص مبتلاً به ایدز نیز بکار برده می‌شود.

عوارض جانبی: خواب آلودگی، خشکی دهن و بینی. شاید باعث دل‌دیدی و استفراغ شود. در حالات نادر بعوض خواب آلودگی سبب تهیج می‌گردد.

اشکال دوايي: تابلت یا کپسول ۲۵ یا ۵۰ ملی گرام –

شربت ۱۲/۵ ملی گرام در هر ۵ ملی لیتر – امپول‌های

زرقی ۱۰، ۳۰ و ۵۰ ملی گرام در ۱ ملی لیتر.

طرز استفاده:

برای عکس‌العمل‌های حساسیتی خفیف تا متوسط (صفحه ۴۶۹)، مقدار ۲۵ ملی گرام از طریق دهن، هر ۶ ساعت تا زمان رفع علایم.

برای شاک آلرژیک (صفحه ۴۷۰)، زرق ۵۰ ملی گرام در عضله، تکرار در ۴ ساعت در صورت عدم بهبود علایم.

ادویه دیگر با تأثیر مشابه: پرومیتازین

اخطار: بهترین طریق تطبیق دایفین-هیدرامین، طریق خوراکی است. زرق آن فقط باید در موارد عکس‌العمل شدید حساسیتی و شاک استفاده شود.

همراه الکل و ادویه ضد اختلاج استفاده نشود، ورنه اثر خواب آور خطرناکی ایجاد می‌کند. استفاده آن در حالات عاجل مشکلی ندارد، مگر خانم‌های حامله و شیرده از آن اجتناب نمایند.

ergometrine**(ارگونوین، میتایل ارگونوین)**

ارگومترین باعث تقلصات قوی رحم و تقبض رگ های آن شده و سبب می شود تا خونریزی بعد از ولادت یا سقط توقف نماید.

عوارض جانبی: دلبدی، استفراغ، گسیت و عرق. **مهم:** در یخچال به دمای ۲ تا ۸ درجه سانتیگرید و یا ۳۵ تا ۴۶ درجه فارنهایت نگه داشته شود و از نور محافظت شود. هرگاه رنگ آن شفاف نباشد مؤثریت نخواهد داشت.

شکل دوايي: تابلیت ۰/۲ میلی گرام – ویال های ۰/۲، ۰/۲۵، و ۰/۵ میلی گرام در یک میلی لیتر. **طرز استفاده:**

برای خونریزی های شدید بعد از ولادت (صفحه ۲۳۱)، مقدار ۰/۲ میلی گرام از طریق دهن، هر ۶ الی ۱۲ ساعت. **ویا:** زرق ۰/۲ میلی گرام در عضله هر ۶ تا ۱۲ ساعت برای خونریزی های شدید بعد از سقط (صفحه ۴۱۲)، زرق ۰/۲ میلی گرام در عضله. **ویا ۰/۲ میلی گرام از طریق دهن ادویه دیگر با تأثیر مشابه:** میزوپروستول، اوکسی توسین

اخطار: ارگومترین را برای شروع شدن یا تقویت دردهای ولادی استفاده نکنید. قبل از خارج شدن طفل و پلاستنا این دوا تجویز نگردد.

erythromycin

اریترومایسین یک انتی بیوتیک است از فامیل ماکرولیدها برای استفاده در تداوی تعداد زیادی از انتانات. استفاده از آن در دوران حاملگی مصوون بوده و اغلب برای کسانی که به انتی بیوتیک های فامیل پینسلین حساسیت دارند، يك انتخاب خوب می باشد.

ادامه

احتیاطا**doxycycline**

دوکسی سیکلین از جمله انتی بیوتیک های فامیل تتراسکلین است که در تداوی انتانات مختلف استفاده می شود.

مهم: دوا را درحالتی که راست نشسته اید یکجا با مقدار زیادی آب بگیرید. از افتاب دوری نمائید در غیرصورت ممکن بخارات جلدی پیدا کنید. از خوردن شیر، آهن یا انتی اسید ۲ ساعت (قبل و بعد) از خوردن دوا اجتناب شود، چون مؤثریت دوا را کم می سازند. **عوارض جانبی:** اسهال، بالا آمدن معده. شاید باعث انتانات فنگسی در زنان یا بخارات جلدی در اطراف دایپر در اطفال شود. **شکل دوايي:** تابلیت های ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرام.

طرز استفاده:

برای انتانات بعد از سقط (صفحه ۴۱۴)، مقدار ۱۰۰ میلی گرام از طریق دهن، برای ۲ دفعه در روز، برای ۱۰ روز **ادویه دیگر با تأثیر مشابه:** اموکسی سیلین، مترونیدازول

اخطار: خانم های که حامله اند یا شیر می دهند از استفاده این دوا اجتناب نمایند. اگر تاریخ انقضای دوا گذشته باشد، استفاده از آن مصوون نیست.

ferrous sulfate

(آهن)

آهن يك منرالی است که همه بخصوص زنان حامله برای داشتن خون سالم و انرژی کافی به آن نیاز دارند. حصول مقدار کافی آهن با خوردن گوشت و سبزی‌های دارای برگ سبز امکان دارد اما اندکی مشکل می‌باشد.

مهم: خوردن میوه‌ها و سبزی‌های حاوی مقدار زیاد ویتامین سی، به بدن کمک می‌کند تا آهن را بهتر جذب نماید.

عوارض جانبی:

دلبدی، اسهال، قبضیت. آهن بهتر است به همراه غذا گرفته شود.

شکل دوايي: تابلیت‌های که مقدار متفاوت آهن دارند.

طرز استفاده:

برای جلوگیری از کمخونی در حاملگی، مقدار ۳۰۰ الی ۳۲۵ ملی‌گرم از طریق دهن به همراه غذا، در طول مدت حاملگی.

برای تداوی کمخونی (صفحه ۱۱۶)، مقدار ۳۰۰ تا ۳۲۵ ملی‌گرم از طریق دهن روزانه ۲ الی ۳ مرتبه تا وقتی که علائم کمخونی دیگر موجود نباشد، و یا در طول زمان حاملگی.

اخطار: مقدار زیاد آهن ممکن است سمی باشد. تابلیت آهن را از دسترس اطفال دور نگه دارید.

folic acid

(فولات، فولاسین)

فولیک اسید یک ویتامین بسیار مهم است که اگر خانم در مراحل مقدم حاملگی آنرا بگیرد، از سوءاشکال ولادی در جنین جلوگیری می‌نماید.

شکل دوايي: تابلیت‌های ۰/۴ ملی‌گرم، ۱ ملی‌گرم و ۵ ملی‌گرم.

طرز استفاده:

برای وقایه از سوء اشکال ولادی جنین (صفحه ۳۷)، مقدار ۰/۴ ملی‌گرم از طریق دهن همه روزه.

erythromycin **.... ادامه.**

مهم: اریترومايسين وقتی خوب تأثیر دارد که حد اقل ۱ ساعت قبل یا ۲ ساعت بعد از غذا مصرف شود. اگر اینکار باعث دلبدی شخص می‌شود، آنرا همراه مقدار کمی غذا بگیرد.

تابلیت را میده نکنید. اغلب تابلیت‌های آن دارای یک پوش محافظی اند که به اثر آن تیزاب قوی معده نمی‌تواند قبل از شروع تأثیر دوا، آنرا تخریب کند. **عوارض جانبی:** بالا آمدن معده، دلبدی، اسهال. شاید باعث انتانات فنگسی در خانم‌ها و یا بخارات زیر داپیر در اطفال گردد.

شکل دوايي: تابلیت‌ها یا کیپسول‌های ۲۵۰ و ۵۰۰ ملی‌گرم – پودر برای محلول ۱۲۵ ملی‌گرم در ۵ ملی‌لیتر – مرجم ۱%

طرز استفاده:

برای مواظبت از چشم نوزادان (صفحه ۲۶۱): مرجم ۰/۵% یا ۱%، فقط ۱ دفعه، در جریان ۲ ساعت اول بعد از ولادت تطبیق گردد.

برای انتانات پستان (صفحه ۲۸۹): مقدار ۵۰۰ ملی‌گرم، از طریق دهن، روزانه ۲ دفعه برای ۷ روز.

برای شانکروید (صفحه ۳۳۱): مقدار ۵۰۰ ملی‌گرم، از طریق دهن، روزانه ۴ دفعه برای ۷ روز.

برای کلامیدیا (صفحه ۳۲۴): مقدار ۵۰۰ ملی‌گرم، از طریق دهن، روزانه ۳ دفعه برای ۷ روز.

برای نوزاد مصاب کلامیدیا یا گونوریا که عمر آن ۷ روزه یا بیشتر باشد: مقدار ۳۰ ملی‌گرم، از شربت طریق دهن، روزانه ۴ دفعه برای ۱۴ روز. شما همچنان باید انتی‌بیوتیک‌های دیگری نیز بدهید.

برای انتانات حوصله (صفحه ۳۲۵): مقدار ۵۰۰ ملی‌گرم، از طریق دهن، روزانه ۲ دفعه برای ۱۴ روز.

برای فردی که از دو سال قبل یا بیشتر مصاب سفلیس بوده است (صفحه ۳۳۰): مقدار ۵۰۰ ملی‌گرم از طریق دهن، روزانه ۴ دفعه برای ۳۰ روز.

دویه دیگر با تأثیر مشابه:

اموکسی سیلین، بنزاتین-بنزایل-پنسیلین، سیفتزیاکسون، دای کلوزاسیلین، آیودین، پروکائین پنسیلین، مرجم چشم تیتراسیکلین،

اخطار: این دوا را برای کسانی که به فامیل ماکرولیدها حساسیت دارند توصیه ننمائید.

احتیاط!

gentamicin

جنتامایسین از جمله انتی بیوتیک های قوی فامیل امینوگلوکوزید است که برای تداوی انتانات وخیم استفاده می شود.

مهم: این دوا را فقط هنگامی استفاده کنید که خانم دیگر انتی بیوتیک ها را بدون استفراغ کردن گرفته نمی تواند، یا اگر انتی بیوتیک دیگری موجود نباشد. همراه آن مقدار زیادی آب بدهید.

عوارض جانبی: شاید باعث انتانات فنگسی در خانم یا بخارات جلدی زیر داپیر در اطفال گردد.

شکل دوايي: ویال زرقی ۱۰ یا ۴۰ ملی گرام در ۱ ملی لیتر

طرز استفاده:

برای انتان رحمی بعد از ولادت (صفحه ۲۷۱) به مقدار ۸۰ ملی گرام زرق عضلی، ۳ مرتبه در روز تا زمانی که برای ۴۸ ساعت تب وجود نداشته باشد. برای انتان بعد از سقط (صفحه ۴۱۴)، مقدار ۳۰۰ ملی گرام زرق عضلی یکبار در روز تا زمانی که از مریض برای ۴۸ ساعت تب نداشته باشد. انتی بیوتیک های دیگر نیز باید داده شود.

(ویا مقدار ۵ ملی گرام فی کیلوگرام وزن بدن مادر، زرق عضلی يك دفعه در روز).

برای انتان طفل نوزاد (صفحه ۲۷۹) زرق ۴ ملی گرام فی کیلوگرام وزن بدن طفل، روزانه یکبار برای ۷ روز. مثلاً برای طفل ۳ کیلوگرام، مقدار ۱۲ ملی گرام در روز.

دواهای دیگر با تأثیرات مشابه: امپی سیلین، بنزایل پنسیلین، دوکسی سیکلین، مترونیدازول، و غیره

اخطار: جنتامایسین می تواند گردها را تخریب نموده و باعث ناشنوایی شود. هرگاه در جریان حاملگی داده شود، ممکن است سبب سوء اشکال ولادی گردد. جنتامایسین را به اشخاصی که به فامیل دوائی امینوگلیکوزیدها حساسیت دارند، ندهید.

احتیاط!

hydrocortisone

(کورتیزول)

هایدروکورتیزون برای از بین بردن تورم و خارش بکار برده می شود. در تداوی بخارات جلدی، و هم چنان شاک آلرژیک نیز از آن کار گرفته می شوند. **شکل دوايي:** کریم یا مرجم ۱% - تابلیت ۵، ۱۰ یا ۲۰ ملی گرام - مایع برای زرق - پودر برای زرقیات به غلظت های مختلف

شکل استفاده:

برای شاک آلرژیک (صفحه ۴۶۶)، مقدار ۵۰۰ ملی گرام در داخل عضله. این مقدار را در ظرف ۴ ساعت در صورت ضرورت تکرار کنید. همچنان دواهای دیگر نیز تطبیق شود.

اخطار: زنان حامله و شیرده نباید این دوا را در حالات عادی استفاده نمایند - فقط در موارد عاجل و تداوی شاک آلرژیک می توانند آنرا بکار گیرند.

lidocaine

(لیدوکائین)

لیدوکائین یک دوا بیحس کننده موضعی است. تطبیق آن درد را در ناحیه زرق شده بلاک می کند. این دوا برای جلوگیری از درد در هنگام دوختن پارگی ها، اپیزیوتومی ها و یا هنگام استفاده از وسیله مکنده دستی (MVA) استفاده می شود.

مهم: لیبل آنرا چک کنید: تنها از لیدوکائین بدون اپینفرین استفاده کنید، زیرا اپینفرین جریان خون به ناحیه تطبیق شده را قطع نموده و امکان دارد سبب تخریبات بزرگ شود.

شکل دوايي: مایعات زرقی به غلظت های ۰/۵، ۱، و ۲%.

طرز استفاده:

برای بیحسی موضعی، زرق ۵ الی ۳۰ ملی لیتر محول ۱% در جلد.

metronidazole

مترونیدازول برای مقابله با بعضی از باکتری‌ها، دیزانتری آمیبی، تریکوموناز، و انتانات مهبلی استفاده می‌شود.

مهم: خوردن الکل در زمانی که این دوا مصرف می‌شود سبب دل‌بدی می‌گردد.

عوارض جانبی: مزه فلزی در دهن، ادرار تیره، دل‌بدی، استفراغ، سردردی.

اشکال دوائی: تابلیت‌های ۲۰۰، ۲۵۰، ۴۰۰ و ۵۰۰ میلی‌گرم - شیاف‌های ۵۰۰ میلی‌گرم - ویال‌های زرقی ۵۰۰ میلی‌گرم در ۱۰۰ میلی‌لیتر - و شربت ۲۰۰ میلی‌گرم در ۵ میلی‌لیتر.

طرز استفاده:

برای انتانات رحمی در جریان ولادت (صفحه ۱۷۹)، مقدار ۵۰۰ میلی‌گرم از طریق دهن روزانه ۳ مرتبه تا ۲۴ ساعت بعد از ولادت، اگر مادر تب نداشته باشد.

برای انتان بعد از ولادت (صفحه ۲۷۱) یا بعد از سقط (صفحه ۴۱۴): مقدار ۵۰۰ میلی‌گرم از طریق دهن روزانه ۳ مرتبه تا ۴۸ ساعت بعد از توقف تب. بعداً ۵۰۰ میلی‌گرم برای ۳ روز ۱۰ روز دیگر. با دیگر دواها یکجا داده شود.

برای وقایه از انتان رحمی بعد از یک پروسیجر مداخلوی (صفحه ۲۳۱)، مقدار ۱ گرم به دوز واحد. همچنان اموکسی‌سیلین نیز داده شود.

برای التهاب باکتریایی مهبل (صفحه ۳۲۸) یا تریکوموناز (صفحه ۲۳۶)، مقدار ۵۰۰ میلی‌گرم از طریق دهن روزانه ۲ مرتبه برای ۷ روز. یا ۲۵۰ میلی‌گرم از طریق دهن ۲ دفعه در روز برای ۷ روز. یا شیاف ۵۰۰ میلی‌گرم در قسمت فوقانی مهبل هر شب برای ۷ شب متوالی.

برای انتان حوصلی (صفحه ۳۲۵)، مقدار ۴۰۰ الی ۵۰۰ میلی‌گرم از طریق دهن روزانه ۳ مرتبه برای ۱۴ روز. انتی‌بیوتیک‌های دیگر نیز تجویز شوند. انتی‌بیوتیک‌های دیگر نیز داده شوند.

دواهای دیگر با تأثیرات مشابه:

امپی‌سیلین، اموکسی‌سیلین، بنزایل‌پنسیلین، دوکسی‌سیکلین، جنتامایسین

اخطار: اشخاصی که مشکلات جگر دارند، از این دوا استفاده نکنند.

magnesium sulfate

مگنیزیم سلفیت برای توقف دادن اختلاج در زنان حامله مصاب به اکلامپسیا استفاده می‌شود.

مهم: زرق مگنیزیم سلفیت سوزن کلانی ضرورت دارد و ممکن است ناراحت کننده باشد. می‌توانید که مقدار دوا را دو قسمت کرده و هرکدام را به یک طرف سرین زرق نمائید. در صورت دسترسی، مقداری لیدوکائین نیز در ناحیه تطبیق شود تا شدت درد را کاهش دهد.

شکل دوائی: مایعات زرقی به غلظت‌های ۱۰، ۱۲/۵، ۲۵ و ۵۰٪

طرز استفاده:

برای توقف دادن اختلاج يك خانم مصاب به اکلامپسیا (صفحه ۱۸۲)، مقدار ۱۰ گرم از محلول ۵۰٪ را در عضله زرق نمائید. در صورت نیاز يك دوز دیگر را ۴ ساعت بعد بدهید.

دیگر ادویه با تأثیر مشابه:
دیزایپام

اخطار: تنها زمانی ازین دوا را استفاده کنید که فشار خانم از ۱۶۰/۱۱۰ بلندتر برود، یا اینکه اختلاج پیدا کرده است. هرگاه تنفس خانم به کمتر از ۱۶ فی دقیقه کاهش یافته، یا اینکه در ظرف ۴ ساعت ادرار نکرد، استفاده از دوا را توقف داده و فوراً کمک طبی بگیرید. خانم‌های که مشکلات کرده دارند نباید از مگنیزیم سلفیت استفاده کنند.

misoprostol

.... ادامه

طرز استفاده:

برای بطنی ساختن خونریزی شدید بعد از ولادت (صفحه ۲۳۱): مقدار ۶۰۰ میکروگرام از طریق دهن با گذاشتن تابلیت بین بیره و گونه تا حل شده و بلع گردد. اگر خانم بلع کرده نتواند، با پوشیدن یک دستکش تابلیت داخل رکتوم وی بگذارد تا حل شده و جذب گردد. از هر طریق که استفاده شد، می‌توانید همان دوز را ۲۴ ساعت بعد در صورت نیاز تکرار کنید.

برای خاتمه دادن حاملگی با میزوپروستول و

میفی‌پرستون (صفحه ۴۱۲): برای حاملگی کمتر از ۱۰ هفته، ۲۰۰ میلی‌گرام میفی‌پرستون از طریق دهن. بعد از ۱ تا ۲ روز مقدار ۸۰۰ میکروگرام (۴ تابلیت) میزوپروستول در مهبل یا در دهن (بین بیره و صورت) یا زیر زبان برای ۳۰ دقیقه بعد باقیمانده آن بلع شود. هرگاه سقط کامل بعد از ۳ ساعت انجام نشود، یک دوز دیگر ۸۰۰ میکروگرام میزوپروستول بدهید. برای یک **حاملگی ۱۰ تا ۱۱ هفته‌گی**، مقدار ۲۰۰ میلی‌گرام میفی‌پرستون از طریق دهن و بعد از ۱ تا ۲ روز، مقدار ۴۰۰ میکروگرام (۲ تابلیت) میزوپروستول هر ۳ ساعت. **رحم از حدود هفته ۱۳ به بعد به میزوپروستول بسیار حساس است**، بناءً این مقدار کم دوا را در حاملگی‌های مسن‌تر استفاده کنید. ممکن است الی ۴۸ ساعت وقت بگیری تا سقط کامل صورت گیرد.

و یا اگر میفی‌پرستون نداشته باشید: برای یک **حاملگی کمتر از ۱۳ هفته**، مقدار ۸۰۰ میکروگرام (۴ تابلیت) میزوپروستول در مهبل یا در دهن (بین بیره و صورت) یا زیر زبان برای ۳۰ دقیقه بعد باقیمانده آن بلع شود، بدهید. این مقدار را ۳ ساعت بعد تکرار کنید و ۳ بعد از دوز دوم باز هم تکرار بدهید، در مجموع ۳ دوز (۲۴۰۰ میکروگرام در مجموع). برای یک **حاملگی بیشتر از ۱۳ تا ۲۰ هفته**، مقدار ۴۰۰ میلی‌گرام (۲ تابلیت) میزوپروستول هر ۳ ساعت. بیشتر از ۵ دوز داده نشود. رحم از حدود هفته ۱۳ میزوپروستول بسیار حساس است، بناءً این مقدار کم دوا را در حاملگی‌های مسن‌تر استفاده کنید. ممکن است الی ۴۸ ساعت وقت بگیری تا سقط کامل صورت گیرد. برای گرفتن کمک طبی در واقعاتی که رحم کاملاً تخلیه نگردد، آماده باشید.

mifepristone

میفی‌پرستون را می‌توان همراه میزوپروستول یا دیگر دواها برای خاتمه دادن به حاملگی در ۹ هفته اول حمل استفاده نمود.

مهم: بسیار خوب است که در زمان استفاده از این دوا نزدیک به مرکز صحتی باشید، تا در صورت تخلیه نامکمل رحم، کمک طبی بگیرید. **شکل دوايي:** تابلیت‌های ۲۰۰ میلی‌گرام

طرز استفاده:

در زیر رهنمود استفاده از این دوا را با میزوپروستول ببینید.

ادویه دیگر با تأثیر مشابه: میزوپروستول

اخطار: اگر این دوا حمل را کاملاً خاتمه ندهد، رحم را باید بوسیله کورتاژ یا استفاده از وسیله مکنده دستی (MVA) تخلیه نمود (صفحه ۴۲۱ دیده شود).

misoprostol

میزوپروستول به تخلیه رحم، و همچنان در توقف خونریزی بعد از ولادت کمک می‌کند. **مهم:** میزوپروستول همراه یک دوا دیگر بنام میفی‌پرستون برای خاتمه دادن به حمل استفاده می‌شود. اگر بصورت تنهایی برای سقط استفاده شود ممکن است چند ساعت تا چند روز را در بر بگیرد. بعد از یک سقط نامکمل، میزوپروستول می‌تواند رحم خانم را تخلیه نموده و حیات وی را محافظه می‌نماید. مرطوب نمودن تابلیت‌های میزوپروستول قبل از استفاده، مؤثریت آنها را بیشتر خواهد ساخت. **عوارض جانبی:** دل‌بندی، استفراغ، اسهال، سردردی. اگر خانم طفل شیرخوار داشته باشد ممکن است سبب اسهالال طفل شود. **اشکال دوايي:** تابلیت‌های ۱۰۰ و ۲۰۰ میکروگرام

ادامه

..... ادامه: nystatin

طرز استفاده:

برای انتانات دهن (برفک یا دهن پختگی)، مقدار ۱ میلی لیتر مایع را در داخل دهن گرفته و به تمام دهن آنرا به مدت ۱ دقیقه منتشر ساخته و بعد بلع نمائید. اینکار برای ۳ تا ۴ دفعه در روز و برای ۵ روز انجام شود.

برای انتانات مهبل (صفحه ۳۲۷) شیاف یا مرخم حاوی مقدار ۱۰۰۰۰۰ واحد را هر شب برای ۷ شب عمیقاً داخل مهبل تطبیق نمائید.

ادویه دیگر با تأثیر مشابه: میکونازول، جنشن ویولت

..... ادامه: misoprostol

اخطار: هرگز از میزوپروستول برای سرعت دادن ولادت استفاده نکنید. می‌تواند سبب پاره شدن رحم گردد. رحم در هفته‌های اخیر حاملگی به میزوپروستول زیاد حساس می‌شود، لذا یک دوز کمتر میزوپروستول بعد از این زمان باید استفاده شود. دوز بلندتر می‌تواند به رحم ضرر برساند. در مناطقی که سقط ممنوع شده باشد، مشکلات قانونی جدی ممکن است ایجاد شود اگر کسی یک نفر را به داشتن سقط مظنون معرفی کند. چون میزوپروستول اکثراً کاملاً در مهبل حل نمی‌شود، اگر مشکلی در رابطه به سقط موجود بوده و کمک طبی نیاز باشد، پارچه‌های حل نشده تابلیت‌ها ممکن است در آنجا یافت شود. گرفتن میزوپروستول بین بیره و گونه یا در زیر زبان در مناطقی که سقط غیرقانونی است، مصئون‌تر می‌باشد.

oxytocin

اوکسی توسین باعث تقلصات قوی رحم و رگ‌های آن شده و سبب می‌شود تا خونریزی بعد از ولادت یا بعد از سقط توقف یابد.

مهم: در یخچال به دمای ۲ تا ۸ درجه سانتی‌گرید و یا ۳۵ تا ۴۶ درجه فارنهایت نگه داشته شود و از نور محافظت شود. هرگاه رنگ آن شفاف نباشد مؤثریت نخواهد داشت.

اشکال دوايي: زرقیات ۱۰ واحد در ۱ میلی لیتر
طرز استفاده:

برای تولد پلاستنا (صفحه ۲۲۸) یا برای توقف خونریزی بعد از ولادت طفل (صفحه ۲۳۱) مقدار ۱۰ یونیت از طریق عضله در صورت ضرورت بعد از ۱۰ دقیقه تکرار شود.
ادویه دیگر با تأثیر مشابه: میزوپروستول، ارگومتین

اخطار: ازین دوا برای سرعت دادن ویا برای شروع ولادت استفاده نشود. اکسی توسین سبب تقلصاب بسیار قوی گردیده که ممکن است سبب پاره شدن رحم گردد. از این دوا برای سقط دادن استفاده ننمائید زیرا این دوا ممکن است قبل سقط دادن طفل سبب فوت مادر گردد.

nystatin

نیستاتین یک دواي ضد فنگس است که برای مقابله با فنگس‌های جلدی، دهن و مهبل استفاده می‌شود.

مهم: اگر منجر به تخریش جلد شود استفاد از آن را متوقف سازید.

شخصی که انتان فنگسی دارد باید تازمان شفایابی از مقاربت جنسی خود داری کند تا از انتقال انتان جلوگیری بعمل آید.

نیستاتین تنها برضد فنگس کاندیدا مؤثر است، درحالی که میکونازول در مقابل دیگر فنگس‌ها نیز مؤثریت دارد.

عوارض جانبی: اسهال و ناراحتی‌های معده

اشکال دوايي: تابلیت‌های چوشیدنی برای تطبیق از طریق دهن، شیاف‌ها و کریم‌های حاوی ۱۰۰۰۰۰ واحد، و مایع حاوی ۱۰۰۰۰۰ واحد در یک میلی لیتر.

اخطار

promethazine

پرومیتازین یک انتی هستامین است که برای تداوی عکس‌العمل‌های حساسیتی و شاک آلرژیک استفاده می‌شود.

عوارض جانبی: خواب آلودگی، خشکی دهن و بینی، تشوش دید. نادرأ پریدن (حرکات غیر ارادی)، چشم‌ها، صورت و بدن.

شکل دوايي: تابلت ۱۰، ۱۲/۵ و ۲۵ ملی گرام – شربت ۵ ملی گرام در ۵ ملی لیتر – امپول زرقی ۲۵ ملی گرام در یک ملی لیتر.

شکل استفاده:

برای عکس‌العمل حساسیتی متوسط (صفحة ۴۶۵) مقدار ۲۵ ملی گرام از طریق دهن، در صورت ضرورت ۶ ساعت بعد تکرار.
برای شاک آلرژیک (صفحة ۴۷۰) زرق ۵۰ ملی گرام در عضله، تکرار در ۶ ساعت در صورت عدم بهبود علايم.

دويه ديگر با تأثير مشابه:

دايفين هيدرامين

اخطار: پرومیتازین بهتر است از طریق دهن گرفته شود. زرق آن فقط باید در موارد عکس‌العمل شدید حساسیتی و شاک استفاده شود.
استفاده آن در حالات عاجل مشکلی ندارد، در غیر آن زنان حامله و شیرده از آن اجتناب نمایند.

paracetamol

(اسیتامینوفن)

پاراستامول برای تسکین درد و پائین آوردن تب استفاده می‌شود.

مهم: پاراستامول کدام مریضی را تداوی نمی‌کند، فقط تب و درد را کاهش میدهد. مهم است که دلیل اصلی درد و تب جستجو شده و تداوی گردد.

شکل دوايي: تابلت‌های ۱۰۰، ۳۲۵ و ۵۰۰ ملی گرام – مایعات ۱۲۰ و ۱۶۰ ملی در ۵ ملی لیتر

شکل استفاده:

مقدار ۵۰۰ الی ۱۰۰۰ ملی گرام از طریق دهن در هر ۴ الی ۶ ساعت گرفته شود. در ۲۴ ساعت بیشتر از ۴۰۰۰ ملی گرام استفاده نشود.

دويه ديگر با تأثير مشابه:

اسپرین و ایبوپروفین تأثیر مشابه را دارد، اما هنگام حاملگی از استفاده هر دوی آنها اجتناب شود.

اخطار: پاراستامول نباید توسط افرادی که مشکلات جگر یا کرده دارند استفاده گردد.
در صورتی که همه روزه دوامدار گرفته شود و یا بعد از نوشیدن الکل گرفته شود، سبب تخریبات جگر میشود. بیشتر از ۴۰۰۰ ملی گرام در يك روز استفاده نشود و با دیگر دواهای که پاراستامول دارند، ترکیب نگردد.

tetanus immune globulin

ایمونوگلوبولین تیتانوس (همچنان بنام های ایمونوگلوبولین ضدتیتانوس، ویا Hyper TET) یاد می‌شود. این سیروم می‌تواند برای افرادی که معروض به میکروب تیتانوس بوده اما واکسین تیتانوس را نگرفته باشند داده می‌شود. از انتی توکسین تیتانوس گرفته شده از اسپ برای انسان‌ها استفاده نشود.

مهم: برای افرادی که واکسین ضد تیتانوس نشده باشند، می‌توانید در عین روزی که ایمونوگلوبولین می‌دهید، واکسین نیز تطبیق نمایید. اما واکسین تیتانوس و ایمونوگلوبولین را در یک نقطه زرق نکنید - اینکار سبب می‌شود که واکسین کار ندهد.

عوارض جانبی: حساسیت (الرژی)

اشکال دوايي: ویال‌های ۲۵۰ واحد و ۵۰۰ واحد.

طرز استفاده:

برای افرادی که جروحاتی داشته و ممکن است سبب تیتانوس شود (مانند سقط غیرمصنوع، صفحه ۴۱۵ دیده شود) و برضد تیتانوس واکسین نشده باشند، مقدار ۲۵۰ واحد ایمونوگلوبولین تیتانوس را در عضله زرق نمایید.

اگر شخص علایم تیتانوس را داشته باشد مقدار ۵۰۰ واحد ایمونوگلوبولین تیتانوس در عضله زرق کنید.

خطار: تیتانوس می‌تواند به آسانی یک فرد را بکشد. حتی بعد از تطبیق ایمونوگلوبولین تیتانوس، کمک طبی بگیرید.

quinine

(کینین سلفات ویا کینین بای سلفات)

کینین یک دواي است که برای تداوی ملاریا استفاده می‌شود. در این کتاب ما این دوا را فقط برای خانم‌های حامله در ۳ ماه اول حاملگی توصیه می‌کنیم.

عوارض جانبی: ممکن است سبب جلد عرق آلود، احساس زنگ در گوش‌ها ویا مشکلات شنوایی، رویت مغشوش، سرچرخي، دلبدی، استفراغ و اسهال شود.

طرز استفاده:

برای ملاریا در خانم‌هایی که در ۳ ماه اول حاملگی قرار دارند، مقدار ۶۰۰ ملیگرام از طریق دهن، ۳ دفعه در روز برای ۷ روز. شما همچنان باید کلیندامایسین تجویز کنید (صفحه ۹۸ دیده شود).

اخطار!

tetracycline

تتراسیکلین از جمله آنتی بیوتیک‌های فامیل تتراسیکلین است که در تداوی انتانات مختلف استفاده می‌شود. در این کتاب ما فقط به استفاده تتراسیکلین برای جلوگیری از کوری نوزاد می‌پردازیم. **مهم:** از گرفتن شیر، تابلیت آهن یا آنتی‌اسید ۲ ساعت و بعد از استفاده از تتراسیکلین اجتناب شود زیرا مؤثریت دوا را کم می‌سازند.

شکل دوايي: مرجم ۱%

شکل استفاده:

برای مراقبت از چشم نوزاد (صفحه ۲۶۱) مرجم ۱% در هر دو چشم به دوز واحد در مدت الی ۲ ساعت بعد از تولد.

ادويه ديگر يا تأثیر مشابه:

اریترومايسين، آیودین

اخطار: تتراسیکلین خوراکی می‌تواند در زمان حاملگی یا شیردهی خطرناک باشد.

trichloroacetic acid

(پای کلورو استیک اسید)

ترای کلورو استیک اسید یا پای کلورو استیک اسید هر دوی آنها برای تداوی زخ‌های ناحیه تناسلی بکار برده می‌شوند.

مهم: به بسیار احتیاط استفاده شود زیرا ممکن است سبب سوزش جلد شده و ندبه از خود برجای گذارد. اگر بر روی جلد سالم بیافتد، آنرا با آب و صابون پاک کنید.

شکل دوايي: مایعات با غلظت‌های مختلف، از ۱۰% الی ۹۰% موجود است.

شکل استفاده:

برای تداوی زخ‌های ناحیه تناسلی (صفحه ۳۳۳) اول ناحیه سالم اطراف زخ را با یک جیل محافظت نمائید. بعداً محلول را بالای زخ تطبیق کنید که برای ۱۵ الی ۳۰ دقیقه خواهد سوخت. سپس آنرا پاک نمائید. این کار را در صورت ضرورت یک هفته بعد تکرار کنید. ولی بیشتر از ۱ دفعه در يك هفته استفاده نشود.

tetanus toxoid vaccine

واکسین توکسوئید تیتانوس یک دواي ایمنی است که برای وقایه از انتان تیتانوس تطبیق می‌شود. این واکسین را می‌توان در جریان حاملگی، بعد از ولادت، سقط یا ختنه زنان تجویز کرد. اگر خانم حامله ۲ زرق واکسین (یا بهتر است ۳ زرق را - مطابق به جدول) دریافت کند، نه تنها خودش بلکه طفل داخل رحم نیز از این انتان خطرناک معافیت کسب می‌نماید.

مهم: واکسین تیتانوس را برای تمام اشخاص شروع از زمان طفولیت می‌توان تجویز کرد. این واکسین در ترکیب یک واکسین ایمنی بنام DPT نیز موجود است که برای اطفال تطبیق می‌گردد. سه زرق این DPT معادل دو زرق ابتدائی توکسوئید تیتانوس است.

عوارض جانبی: درد، سرخی و گرمی ناحیه

تزیق، با کمی تورم

شکل دوايي: دوز واحد ۰/۵ ملی لیتر بشکل مایع برای زرق.

شکل استفاده:

برای کسب معافیت تمام عمر از تیتانوس (صفحه ۱۰۲) باید ۵ دوره زرق ۰/۵ ملی لیتر در عضله فوقانی بازو صورت گیرد. و سپس یک دوز یاد آور در هر ۱۰ سال بعد تطبیق گردد.

زرق ۱.....هرچه زودتر

زرق ۲.....۴ هفته بعد از زرق اول

زرق ۳.....۶ ماه بعد از زرق دوم

زرق ۴.....۱ سال بعد از زرق سوم

زرق ۵.....۱ سال بعد از زرق چهارم

زرق یاد آور ... ۱۰ سال بعد از زرق پنجم

برای وقایه از انتان اگر خانم هم اکنون در معرض آن قرار گرفته است (صفحه ۴۱۵) زرق ۰/۵ ملی لیتر در عضله. همچنان مقدار ۱۵۰۰ یونیت آنتی توکسین نیز باید تطبیق شود.

دواهای خوراکی جلوگیری از حاملگی (تابلت‌های کنترل‌کننده حاملگی)

اکثر تابلت‌های کنترل‌کننده حاملگی در ترکیب خود ۲ هورمون مشابه به هورمون‌های را دارند که عضویت خانم بصورت نارمل می‌سازد. این هورمون‌ها بنام‌های استروجن (ایتیل استرادیول) و پروجسترون (لیونورجسترل) یاد می‌شوند. تابلت‌های کنترل‌کننده ولادت با مقادیر مختلف از هر یک از هورمون‌های فوق ساخته می‌شوند و نظر به کمپنی ساخت آن به نام‌های مختلف در بازار عرضه می‌گردند. بعضی از این اسم‌ها در صفحه بعدی لست شده اند.

اکثراً، تابلت‌های که حاوی مقدار کمتری از هر دو هورمون می‌باشند برای بیشتر خانم‌ها مؤثر و مصئون‌تر اند. این تابلت‌های حاوی مقدار کم (low dose) به گروپ‌های ۱، ۲ و ۳ قابل دریافت اند.

برای اطمینان از مؤثریت و کاهش خونریزی بصورت لکه‌ها (خونریزی خفیف، خارج از زمان عادت ماهوار) تابلت‌ها باید هر روز در یک وقت معین گرفته شوند، بخصوص در صورتی که از تابلت‌های با مقدار کم هورمون استفاده می‌شود. اگر خونریزی بصورت لکه‌ها بعد از ۳ یا ۴ ماه دوام نمود، یکی از انواع گروپ ۳ را امتحان نمائید. هرگاه باز هم بعد از ماه سوم خونریزی بصورت لکه‌ها (لکه بینی) دوام یافت، یک نوع تابلت از گروپ ۴ را امتحان کنید.

منحیث یک قانون، خانم‌های که تابلت‌های کنترل ولادت را استفاده می‌نمایند، خونریزی ماهوار کمتری دارند. این یک چیز خوب است بخصوص اگر خانم کمخون باشد. اما در صورتی که خانم برای ماه‌ها خونریزی ماهوار نداشته باشد و یا اگر خونریزی ماهوار بسیار خفیف او را ناراحت ساخته باشد، می‌تواند با یک نوع تابلت از گروپ ۴ که مقدار استروجن آن بیشتر است تعویض نماید. برای خانم‌های که خونریزی ماهوار بسیار زیاد دارند و یا برای خانم‌های که قبل از شروع خونریزی ماهوار پستان‌های شان بسیار دردناک می‌گردد، یک نوع تابلت با مقدار کمتر استروجن و مقدار زیاد پروجسترون ممکن است بهتر باشد. این نوع تابلت‌ها در گروپ ۳ پیدا می‌شوند.

خانم‌های که دیدن لکه‌های خون نزد شان ادامه می‌یابد و یا خونریزی ماهوار شان از بین می‌رود در حالی که از تابلت‌های گروپ ۳ استفاده می‌نمایند، و یا خانم‌های که در سابق با گرفتن یک نوع تابلت دیگر حامله گردیده بودند، می‌توانند تابلت‌های خود را با یک نوعی که یک کمی مقدار استروجن آن بیشتر است، تعویض کنند. تابلت‌های دارای مقدار زیاد استروجن در گروپ ۵ یافت می‌شوند.

خانم‌های که طفل خود را از پستان تغذی می‌کنند، و یا آن‌های که از سبب سردردی و یا فشار بلند خون نتوانند تابلت‌های معمول را بگیرند، ممکن است بتوانند از تابلت‌های خالص پروجستین استفاده کنند. این تابلت‌ها شامل گروپ ۵ بوده و بنام تابلت‌های کوچک (Mini Pill) یاد می‌گردند.

تابلت‌های خالص پروجستین باید هر روز در یک زمان معین، حتی در جریان خونریزی ماهوار مصرف گردند. خونریزی ماهوار اغلب غیرمنظم می‌باشد. حتی با فراموش نمودن یک تابلت نیز افزایش امکان حامله شدن موجود است.

گروپ ۲: تابلیت‌های حاوی مقدار کم هورمون (Low dose Pills)

این تابلیت‌ها حاوی مقدار کمی استروجن (۳۵ میکروگرام از استروجن ethinyl estradiol یا ۵۰- میکروگرام از استروجن mestranol) و پروجستین اند که در جریان ماه مقدار آنها برای همه تابلیت‌ها یکسان می‌باشد.

اسم‌های تجاری:

Brevicon 1 + 35	Ortho-Novum 1/35, 1/50
Neocon	
Noriday 1 + 50	Ovysmen 1/35
Norimin	Perle
Norinyl 1 + 35, 1 + 50	

گروپ ۱: تابلیت‌های سه مرحله بی (Triphasic Pills)

این تابلیت‌ها حاوی مقادیر کمی از هر دو هورمون استروجن و پروجسترون می‌باشند که مقدار آنها در طول ماه تغییر می‌نماید. چون مقدار هورمون در هر تابلیت متفاوت است، لذا گرفتن تابلیت بطور منظم در ردیف‌های تعیین شده بسیار بااهمیت است.

اسم‌های تجاری:

Logynon	Triquilar
Synophase	Triphasil
Tricyclen	
Trinordiol	
Trinovum	

گروپ ۴ - تابلیت‌های حاوی مقدار زیاد هورمون (High dose pills)

این تابلیت‌ها حاوی مقدار بیشتر استروجن - ۵۰ میکروگرام از استروجن Ethinyl Estradiol - و همچنان اغلب آنها دارای مقدار بیشتر پروجستین اند. اسم‌های تجاری:

Denoval	Nordiol
Eugynon	Ovral
Femenal	Primovlar
Neogynon	

گروپ ۳: تابلیت‌های حاوی مقدار کم هورمون (Low dose pills)

این تابلیت‌های حاوی مقدار زیادتر پروجستین و مقدار کمتر استروجن (۳۰ یا ۳۵ میکروگرام از استروجن ethinyl esteradiol) می‌باشند.

اسم‌های تجاری:

Lo-Femenal
Lo-Ovral
Microgynon 30
Microvlar
Nordette

گروپ ۵ - تابلیت‌های پروجستین خالص (Progestin only Pills)

این تابلیت‌ها تنها حاوی پروجستین اند و بنام Mini pills نیز یاد می‌شوند. اسم‌های تجاری:

Femulen	Microval Neogest Neogeston Ovrette
Micronor	
Micronovum	
Nor-Q D	
Microlut	

این انواع همچنان می‌توانند برای جلوگیری عاجل از حاملگی استفاده گردند (صفحه ۳۱۶ دیده شود).

دواها برای تداوی HIV و ایدز

هنوز هیچ دوائی نمی‌تواند مریض مصاب HIV را معالجه نماید. اما افراد مصاب به HIV می‌توانند با استفاده از تداوی ضد ویروسی باشند. تداوی ضد ویروسی شامل ترکیبی از چند دوا است که باید هر روز گرفته شود. تداوی ضد ویروسی (ART) از انتشار مرض به طفل در زمان حاملگی و ولادت نیز جلوگیری می‌نماید. با مسوولین صحتی منطقه خود ببینید و دریابید که کدام دواها در رژیم تداوی ضد ویروسی (ART) در محلی که شما زندگی می‌نمایید شامل بوده و چگونه باید استفاده شوند.

برای معلومات بیشتر در مورد انتان HIV، صفحات ۹۹ و ۳۳۴ دیده شوند. همچنان صفحه ۴۸۲ را در مورد یک دوا دیگر، کوتریموکسازول، ببینید که می‌تواند از انتانات زیادی افراد مصاب HIV را وقایه نماید.

در کجا مردم می‌توانند تداوی ضد ویروسی (ART) را دریافت کنند؟ تداوی ضد ویروسی (ART) از طریق برنامه‌های تداوی HIV و ایدز در یکتعداد مراکز صحتی و شفاخانه‌ها و از طریق مراکز وقایه از انتقال ویروس از مادر به طفل که به مخفف‌های PMTCT و یا PPTCT یاد می‌شوند، قابل دریافت است. در بسیاری مناطق این دواها رایگان می‌باشند. هرکسی که تداوی ضد ویروسی (ART) را می‌گیرد باید منظمأً به مراکز صحتی جهت معاینه مراجعه نماید تا دیده شود که اثرات تداوی ضد ویروسی روی صحت وی چگونه بوده است.

چه وقت یک شخص تداوی ضد ویروسی را شروع نماید؟ بهترین زمان برای شروع تداوی با ART بزودی بعد از آگاهی از مثبت بودن HIV است. اما در بعضی جای‌ها اول تست CD4 را می‌خواهند. آزمایش خون که قدرت سیستم ایمنی بدن را نشان می‌دهد. بعداً هرگاه شمارش CD4 آنها کمتر از ۳۵۰ باشد (شمارش CD4 سالم بین ۵۰۰ تا ۱۵۰۰ می‌باشد) تداوی را شروع می‌کنند. در صورتی که تست CD4 موجود نباشد، تداوی ART ممکن است بر اساس انواع بیماری‌های که شخص دارد، شروع گردد. زنان مصاب HIV در صورتی که توپرکلوز داشته باشند، بدون در نظر داشت شمارش CD4 باید تداوی ART را ۲ تا ۸ هفته بعد از آغاز تداوی توپرکلوز، شروع کنند. همچنان خانم‌های مصاب HIV اگر هیپاتیت-B داشته باشند نیز باید تداوی ضد ویروسی را هر چه زودتر شروع کنند.

تمام زنان حامله که HIV داشته باشند، برای صحت خودشان ویا برای وقایه طفل از مصاب شدن به HIV، باید تداوی ضد ویروسی (ART) را بگیرند. برای بهترین محافظت طفل در جریان حاملگی و ولادت، خانم باید تداوی ضد ویروسی (ART) را بعد از آن که فهمید مصاب HIV است، هرچه زودتر شروع کنند. همچنان صفحه ۴۹۸ دیده شود.

هرکس تداوی ART را می‌گیرد باید هر روز دواها را بخورد، بدون توقف: هرگاه شخصی تداوی را توقف دهد ویروس‌های HIV موجود در بدنش دوباره او را مریض خواهند ساخت. خوردن دواهای ART در بعضی از روزها و نگرفتن آن در برخی از روزها سبب میشود که HIV در برابر دواها مقاومت کسب کند و این یعنی همان دواها برای تداوی HIV مؤثریت نخواهند داشت. قابله‌ها و افرادی که در برنامه‌های ART وظیفه دارند باید تلاش نمایند تا جریان تدارکات دواهای ART برای افراد مبتلا به HIV متداوم باشد.

صحبت کردن با شخص دیگری که تداوی ضد ویروسی (ART) را می‌گیرد، به خانم کمک خواهد کرد تا با عوارض جانبی شدید دواها مقابله کند. کمک کنید تا کسی را که در فامیل یا خانواده بتواند در دادن ART برای فرد مبتلا به HIV کمک نماید، شناسایی کنید. مخفی نگه داشتن مصابیت به HIV ممکن است در گرفتن به موقع دوا مشکلات ایجاد نماید.

کدام دواها شامل رژیم تداوی ضد ویروسی (ART) می‌باشد؟ اکثرأً ترکیب ۳ یا ۴ دوا يك رژیم تداوی ضد ویروسی را می‌سازد. بعضی اوقات ۲ یا ۳ دوا در ترکیب يك تابلیت شامل می‌باشد. در بعضی مناطق افراد تست

می‌شوند تا دیده شود که کدام دواها برایشان بهترین مؤثریت را خواهد داشت. جایی که امکانات تست موجود نیست، یکتعداد ترکیبات رژیم تداوی که در بیشتر حالات مؤثریت خوب دارد، استفاده می‌گردد. ما درینجا بعضی ترکیبات را تذکر می‌دهیم. همین دواها می‌توانند در جریان حاملگی، ولادت و شیردهی برای وقایه طفل از HIV نیز استفاده گردند.

چگونه تداوی ضد ویروسی (ART) گرفته شود

- دواي خود را هر روز و در يك زمان معين روز بگيريد.
- هرگاه گرفتن دوا ۲ دفعه در روز ضرورت باشد، بين دو وقت گرفتن دوا ۱۲ ساعت فاصله بدهيد. طورمثال، اگر شما يك دفعه دوا را بساعت ۶ صبح می‌گیرید، دور بعدی آن را به ساعت ۶ شام باید بگیرید. موجودیت مقدار کم دوا در بدن، سبب مقاومت ویروس به مقابل دوا می‌شود.
- اگر خوردن يك وقت دوا را در زمان آن فراموش کردید، کوشش کنید که آن را در ظرف مدت ۵ ساعت بگیرید. هرگاه بیشتر از ۵ ساعت از وقت گرفتن دوا گذشته باشد، انتظار بکشید تا وقت بعدی گرفتن دوا برسد.
- بدون دیدن کارمند صحتی و توصیه‌ی وی که آیا گرفتن یکی از دواها توقف داده شود یا همه در يك وقت، استفاده از هیچ يك از دواهای شامل رژیم تداوی ضد ویروسی را توقف ندهید.

عوارض جانبی دواهای شامل رژیم تداوی ضد ویروسی یا ART

تداوی ضد ویروسی بسیاری افراد را کمک نموده تا زندگی سالمتر و طولانی‌تر داشته باشند. مگر مانند بسیار دواهای دیگر، دواهای شامل رژیم تداوی ضد ویروسی نیز موافقت عوارض جانبی تولید کنند. اغلب افراد دریافته اند که با استفاده دوامدار از دواها، بیشتر عوارض جانبی تخفیف یافته و یا کاملاً برطرف گردیده اند. عوارض جانبی معمول رژیم تداوی ضد ویروسی یا ART عبارتند از: اسهال، خستگی، سردردی‌ها و مشکلات معده مانند دلبدی، استفراغ، درد معده و یا احساس گرسنگی. حتی اگر احساس بدی داشته باشید، باز هم تا زمانی که کارمند صحتی شما دوا را تغییر و یا توقف نداده، به گرفتن تمام دواهای خود ادامه دهید.

بعضی علایم عوارض جانبی وخیم آنهایی اند که نشان می‌دهند یکی از دواها باید تغییر یابد. عوارض جانبی وخیم شامل احساس کرختی و سوزش در دست‌ها و پاها، تب، بخارات جلدی، زرد شدن چشم‌ها، خستگی توأم با نفس کوتاهی، کمخونی و دیگر مشکلات خون و مشکلات جگر می‌باشد. هرگاه عوارض جانبی وخیم داشته باشید، فوراً يك کارکن صحتی را ملاقات کنید.

وقایه از HIV زمانی که خانم در اثر يك تصادف یا تجاوز جنسی به معرض ویروس قرار گرفته باشد

قابله‌ها و یا دیگران بعضی اوقات در هنگام مواظبت‌های صحتی تصادفاً معرض به ویروس HIV می‌گردند. طورمثال، ممکن است یک نفر خود را با يك سوزن آلوده به ویروس تصادفاً و خذ کند. همچنان تعداد زیادی خانم‌ها از سبب تجاوز جنسی به معرض ویروس HIV قرار می‌گیرند. هرگاه فکر می‌کنید که معرض به HIV شده باشید (صفحه ۳۳۴ در مورد طرز انتشار ویروس HIV دیده شود)، وقایه از مصاب شدن به HIV با ۴ هفته تداوی با ART امکان پذیر است. به این کار وقایه بعد از معروض شدن (PEP) گفته می‌شود. به زودی ممکنه با یک کارکن صحتی مورد اعتماد خود صحبت کنید که آیا تداوی وقایوی (PEP) را باید بگیرید یا نه. تداوی وقایوی زمانی بهترین است که در ساعات اول بعد از معروض شدن (نه دیرتر از ۳ روز) شروع شود.

یکی از ترکیبات دواهای ART زیر را شروع نمایید "ترکیبات ART برای افراد ۱۱ ساله و بالاتر از آن" در صفحه ۴۹۷، ترجیحاً ترکیبات ۱ یا ۲. در منطقه شما ممکن است دواهای دیگری موجود بوده و توصیه شود. هر رژیم یا ترکیب دوائی را که استفاده می‌کنید، دواها باید برای ۲۸ روز گرفته شوند.

ترکیبات دواهای ART برای افراد ۱۱ ساله و بالاتر از آن که مبتلا به اچ آی وی اند	
ترکیب دوايي ۱	
دواها	مقدار (دوز)
تنووایر tenofovir (TDF)	۳۰۰ میلی‌گرم ۱ دفعه در روز
لامیووداین lamivudine (3TC) ویا ایمتریسیتابین (FTC) emtricitabine (FTC)	۳۰۰ میلی‌گرم ۱ دفعه در روز ویا ۲۰۰ میلی‌گرم ۱ دفعه در روز
دولوتگراویر dolutgravir (DTG)	۵۰ میلی‌گرم ۱ دفعه در روز
مزایای ترکیبات <ul style="list-style-type: none"> ترکیب خوب برای وقایع بعد از معروض شدن یا PEP ترکیب خوب برای زنان حامله و شیرده با داشتن HIV و هیپاتیت ب 	
اخطارها و عوارض جانبی باعث مشکلات کلیه‌ها می‌شود برای استفاده افرادی که از ۱۸ سال بزرگتر باشند.	
مقدار (دوز) مشکلات خواب، تغییرات مزاج و سرگیجی	
ترکیب دوايي ۲	
دواها	مقدار (دوز)
تنووایر tenofovir (TDF)	۳۰۰ میلی‌گرم ۱ دفعه در روز
لامیووداین lamivudine (3TC) ویا ایمتریسیتابین (FTC) emtricitabine (FTC)	۳۰۰ میلی‌گرم ۱ دفعه در روز ویا ۲۰۰ میلی‌گرم ۱ دفعه در روز
لوپیناوایر/ریتوناوایر Lopinavir/ritonavir (LPVr)	۱ تا بلیت ۴۰۰ میلی‌گرم لوپیناوایر/۱۰۰ میلی‌گرم ریتوناوایر، ۲ دفعه در روز
مزایای ترکیبات <ul style="list-style-type: none"> ترکیب خوب برای وقایع بعد از معروض شدن یا PEP محفوظ برای زنان حامله ترکیب خوب برای زنان مبتلا به HIV و هیپاتیت ب 	
اخطارها و عوارض جانبی باعث مشکلات کلیه‌ها می‌شود برای استفاده افرادی که از ۱۸ سال بزرگتر باشند.	
مقدار (دوز) مشکلات کبد (جگر)	
ترکیب دوايي ۳	
دواها	مقدار (دوز)
زایدووداین zidovudine (AZT)	۲۵۰ تا ۳۰۰ میلی‌گرم ۲ دفعه در روز
لامیووداین lamivudine (3TC)	۱۵۰ میلی‌گرم ۲ دفعه در روز یا ۳۰۰ میلی‌گرم ۱ دفعه در روز
نیویراپین nevirapine (NVP)	۲۰۰ میلی‌گرم ۱ دفعه در روز برای ۱۴ روز و بعداً ۲۰۰ میلی‌گرم ۲ دفعه در روز
مزایای ترکیبات <ul style="list-style-type: none"> موجودیت و استفاده بسیار وسیع دارد 	
اخطارها و عوارض جانبی کمخونی و پایین آمدن شمارش کربوات سفید خون	
مقدار (دوز) اندفاعات جلدی مشکلات کبد	
ترکیب دوايي ۴	
دواها	مقدار (دوز)
زایدووداین zidovudine (AZT)	۲۵۰ تا ۳۰۰ میلی‌گرم ۲ دفعه در روز
لامیووداین lamivudine (3TC)	۱۵۰ میلی‌گرم ۲ دفعه در روز یا ۳۰۰ میلی‌گرم ۱ دفعه در روز
ایفاوایرنز efavirenz (EFV)	۴۰۰ میلی‌گرم ۱ دفعه در روز
مزایای ترکیبات <ul style="list-style-type: none"> ترکیب برای افرادی که دوی ریفاپمپسین را برا توبرکلوز مصرف می‌کنند. 	
اخطارها و عوارض جانبی کمخونی و پایین آمدن شمارش کربوات سفید خون	
مقدار (دوز) گنسیت، گیجی و تغییرات مزاج	
اخطار! استووداین (d4T) گاهی اوقات به عوض زایدووداین در ترکیب‌های ۳ و ۴ استفاده می‌شود. اما استفاده طولانی مدت آن سبب عوارض جانبی می‌شود. کوشش شود که از آن استفاده نشود.	

وقایه از HIV در جریان و بعد از مواجه شدن

فردی که مصاب اچ آی وی نباشد ممکن است از طریق همسرش که مصاب HIV باشد منظمأً معروض به ویروس باشد. برای محافظه در مقابل ویروس اچ آی وی، ۲ دوا از دواهای ART را هر روز منحصراً پیشگیری قبل از معروض شدن یا Pre-Exposure Prophylaxis (PrEP) بگیرد.

برای وقایه از HIV در افرادی که در خطر بلند معروض شدن به اچ آی وی باشند:

- مقدار ۳۰۰ میلی‌گرام تینوفوویر (TDF) از طریق دهن، یک دفعه در روز

و

- مقدار ۲۰۰ میلی‌گرام امتریسایتابین (FTC) از طریق دهن، یک دفعه در روز

و یا

- مقدار ۳۰۰ میلی‌گرام تینوفوویر (TDF) از طریق دهن، یک دفعه در روز

و

- مقدار ۳۰۰ میلی‌گرام لامیوودین (3TC) از طریق دهن، یک دفعه در روز

پیشگیری از انتقال HIV به اطفال

خانمی که از قبل تحت تداوی ضد ویروسی (ART) قرار دارد، در صورت حامله شدن باید به تداوی ادامه دهد. زمانی که طفل وی ولادت یافت، نوزاد نیز ضرورت خواهد داشت تا برای چند هفته دوا بگیرد. در زیر دیده شود.

دواها تنها یک بخش از وقایه HIV در اطفال می‌باشد. مقاربت جنسی مصوون در زمان حاملگی، عملکردهای مصوون در ولادت دهی، تغذی با احتیاط طفل و تداوی امراض طفل و مادر هردو در وقایه طفل از مصاب شدن به HIV بسیار بااهمیت است.

تحت تداوی مادر با دواهای ART کمک می‌کند که نوزادش را از HIV وقایه کند، اما نوزاد نیز به تداوی ART نیاز دارد.

به نوزاد تنها نیویراپین – Nevirapine (صفحه ۵۰۱ دیده شود) برای ۶ هفته داده شود هرگاه:

- مادر تداوی ART را قبل از حاملگی و یا در مراحل اول حاملگی شروع نموده باشد.

به نوزاد هردو دوا نیویراپین – Nevirapine (صفحه ۵۰۱ دیده شود) و زایدوودین – Zidovudine (صفحه ۵۰۲ دیده شود) برای ۶ هفته داده شود هرگاه:

- مادر گرفتن تداوی ART را کمتر از ۱ ماه قبل از ولادت شروع کرده باشد. حاملگی و یا در مراحل اول حاملگی شروع نموده باشد.

- مادر فکر نماید که در جریان حاملگی یا شیردهی مصاب HIV شده باشد.

- مادر مقدار زیاد ویروس HIV را در خون خود داشته باشد (بار ویروسی بیشتر از ۱۰۰۰) و یا شدیداً احساس بیماری می‌نماید.

اگر مادر طفل خود را از پستان شیر می‌دهد، دادن دوا نیویراپین – Nevirapine و یا زایدوودین – Zidovudine را برای مدت ۶ هفته بیشتر ادامه دهید.

اگر مادر گرفتن تداوی ART را در جریان شیردهی توقف دهد، دادن دوا نیویراپین – Nevirapine را دوباره آغاز کنید. می‌توانید دادن دوا نیویراپین – Nevirapine را به طفل ۶ هفته بعد از آغاز مجدد تداوی ART توسط مادر، توقف دهید و یا یک هفته بعد از توقف تغذی طفل از پستان مادر.

efavirenz (EFV)

ایفاوایرنز - Efavirenz (EFV) در ترکیب با دیگر دواها برای تداوی HIV استفاده می‌شود.

مهم: اگر این دوا به فردی داده شود که دواي رفاپسین را برای توپرکلو می‌گیرد، یک دوز بلندتر نیاز خواهد بود (به جای ۶۰۰ ملی‌گرام، ۸۰۰ ملی‌گرام).

برای تداوی HIV شما باید ایفاوایرنز را با دواهای دیگر بدهید. مهم است که این دوا به دوز تجویز شده هر روزه گرفته شود.

عوارض جانبی: این دوا ممکن است سبب سرچرخي، گنسیت، تغییرات مزاج و دیدن خواب‌های عجیب شود. این عوارض اکثراً بعد از ۲ تا ۴ هفته از بین خواهند رفت. اگر از بین نروند و یا شدت یافتنند، به یک کارکن صحتی مراجعه کنید.

فوراً به جستجوی کمک شوید هرگاه علائم حساسیت مانند: ساحات سرخ یا بنفش در جلد، بخارات جلدی و یا دیگر مشکلات منتشر جلدی، تب یا مشکلات صحت روانی دیده شود.

اشکال دواي: کپسول‌های ۵۰، ۱۰۰ و ۲۰۰ ملی‌گرامه؛ تابلت‌های ۶۰۰ ملی‌گرامه، شربت‌های ۱۵۰ ملی‌گرام در ۵ ملی‌لیتر.

طرز استفاده:

برای تداوی HIV (صفحة ۴۹۷ را ببینید) مقدار ۴۰۰ ملی‌گرام، یک دفعه در روز یکجا با دواهای دیگر بدهید.

dolutegravir (DTG)

دولوتگراویر - dolutegravir در ترکیب با دواهای دیگر برای تداوی HIV و همچنان برای وقایه افراد از منتن شدن به HIV بعد از معروض شدن استفاده می‌شود.

مهم: برای تداوی و یا وقایه از HIV شما باید این دوا (DTG) را با دواهای دیگر بگیرید. مهم است که دوا هر روز به مقدار توصیه شده بگیرید.

عوارض جانبی: این دوا (DTG) ممکن است سبب مشکلات، تغییرات مزاج، سرچرخي و سردردی شود. این عوارض اکثراً بعد از ۲ تا ۴ هفته از بین خواهد رفت. اگر برطرف نشد و یا اگر شدت یافت، یک کارکن صحتی را ببینید.

اشکال دواي: تابلت‌های ۵۰ ملی‌گرام

طرز استفاده:

برای وقایه از انتان HIV بعد از معروض شدن (PEP) (صفحة ۴۸۷ دیده شود) مقدار ۵۰ ملی‌گرام از طریق دهن، ۱ دفعه در روز برای ۲۸ روز، یکجا با دواهای دیگر داده شود.

برای تداوی HIV (صفحة ۴۹۷ دیده شود) مقدار ۵۰ ملی‌گرام از طریق دهن، ۱ دفعه در روز یکجا با دواهای دیگر داده شود.

lamivudine (3TC)

لامیووداین (3TC) Lamivudine در ترکیب با دیگر دواها برای تداوی HIV و برای محافظت افراد از منتن شدن به HIV قبل از معروض شدن (PrEP) و یا بعد از معروض شدن (PEP) و نیز برای وقایه از انتقال ویروس به اطفال استفاده می‌شود.

مهم: برای تداوی یا وقایه HIV باید این دوا را با دیگر دواها یکجا بدهید. مهم است که این دوا هر روز به مقدار تجویز شده گرفته شود.

عوارض جانبی: عوارض جانبی آن نادر است.

فوراً به جستجوی کمک شوید هرگاه درد بطن، دلبدی، استفراغ، خستگی مفرط با مشکلات تنفسی یا درد عضلی بوجود آید.

اشکال دوايي: تابلیت‌های ۱۵۰ میلی‌گرامه، شربت‌های ۵۰ میلی‌گرام در ۵ میلی‌لیتر.

طرز استفاده:

برای تداوی HIV (صفحه ۴۹۷ را ببینید) مقدار ۱۵۰ میلی‌گرام، از طریق دهن، یک دفعه در روز. یکجا با دیگر دواها گرفته شود.

برای وقایه انتان HIV بعد از معروض شدن (PEP) (صفحه ۴۹۷ را ببینید) مقدار ۳۰۰ میلی‌گرام، از طریق دهن، یک دفعه در روز برای ۲۸ روز یکجا با دیگر دواها.

برای وقایه انتان HIV قبل از معروض شدن (PrEP) (صفحه ۴۹۸ را ببینید) مقدار ۳۰۰ میلی‌گرام، از طریق دهن، یک دفعه در روز هرروز. همچنان باید تینوفوویر (TDF) بگیریید.

emtricitabine (FTC)

ایمتریسایتابین - Emtricitabine (FTC) در ترکیب با دیگر دواها برای تداوی HIV و برای محافظت افراد از منتن شدن به HIV قبل از معروض شدن (PrEP) و یا بعد از معروض شدن (PEP) استفاده می‌شود.

مهم: برای تداوی یا وقایه HIV باید این دوا را با دیگر دواها یکجا بدهید. مهم است که این دوا هر روز به مقدار تجویز شده گرفته شود.

عوارض جانبی: این دوا ممکن است سبب سرچرخي، گنسیت، تغییرات مزاج و دیدن خواب‌های عجیب شود. این عوارض اکثراً بعد از ۲ تا ۴ هفته از بین خواهند رفت. اگر از بین نروند و یا شدت یافتنند، به یک کارکن صحتی مراجعه کنید.

فوراً به جستجوی کمک شوید هرگاه درد بطن، دلبدی، استفراغ، خستگی مفرط با مشکلات تنفسی یا درد عضلی بوجود آید.

اشکال دوايي: تابلیت‌های ۲۰۰ میلی‌گرامه، شربت‌های ۱۰ میلی‌گرام در یک میلی‌لیتر.

طرز استفاده:

برای وقایه انتان HIV بعد از معروض شدن (PEP) (صفحه ۴۹۷ را ببینید) مقدار ۲۰۰ میلی‌گرام، از طریق دهن، یک دفعه در روز. همچنان باید تینوفوویر (TDF) بگیریید.

برای وقایه انتان HIV قبل از معروض شدن (PrEP) (صفحه ۴۹۸ را ببینید) مقدار ۲۰۰ میلی‌گرام، از طریق دهن، یک دفعه در روز هرروز. همچنان باید تینوفوویر (TDF) بگیریید.

برای تداوی HIV (صفحه ۴۹۷ را ببینید) مقدار ۲۰۰ میلی‌گرام، از طریق دهن، یک دفعه در روز. یکجا با دیگر دواها گرفته شود.

nevirapine (NVP)

نیویراپین یکجا با دواهای دیگر در تداوی HIV و هم برای جلوگیری از انتقال HIV در زمان ولادت به طفل استفاده می‌شود.

مهم: برای تداوی HIV نیویراپین باید یکجا با دواهای دیگر تجویز شود. مهم است که دوا هر روز به مقدار توصیه شده گرفته شود. برای عکس‌العمل حساسیتی کمتر که می‌تواند يك مشکل استفاده از نیویراپین باشد، آن را در ۱۴ روز اول روزانه يك دفعه بدهید.

عوارض جانبی: بخارات جلدی، تب، دل‌بدی و سردردی. **كمك فوری را جستجو نمایید،** اگر علائم حساسیت بروز کند: لکه‌های سرخ و ارغوانی در جلد، بخارات و مشکلات انتشار کننده جلدی، تب، زردی چشم‌ها و جلد و یا تورم جگر.

شکل دوايي: تابلیت ۲۰۰ میلی‌گرم – شربت ۵۰ میلی‌گرم در ۵ میلی‌لیتر

طرز استفاده:

برای تداوی HIV (صفحه ۴۹۷)، مقدار ۲۰۰ میلی‌گرم از طریق دهن روزانه یکبار برای ۱۴ روز، سپس به مقدار ۲۰۰ میلی‌گرم روزانه ۲ مرتبه در هر روز. ادویه دیگر نیز به‌مراه آن داده شود.

برای نوزادی که از مادر آلوده به HIV بدنیا می‌آید، مقدار ۲ میلی‌گرم فی کیلوگرم وزن بدن (یا ۶ میلی‌گرم) فوراً بعد از ولادت. بعداً ۲ میلی‌گرم فی کیلوگرم وزن بدن برای ۶ هفته اگر مادر به طفل شیر نمی‌دهد. اگر مادر طفل را از پستان تغذی می‌کند، ۲ میلی‌گرم فی کیلوگرم وزن بدن برای طفل الی يك هفته بعد از ختم تغذی از پستان ادامه یابد.

اخطار: نیویراپین ممکن است سبب مشکلات وخیمی در جگر شود. اگر شخص علائم هیپاتیت را پیدا کرد (صفحه ۳۳۶) استفاده از دوا را توقف دهید. هیچگاه نباید دوباره شروع گردد.

زنانی که تعداد CD4 شان بلندتر از ۲۵۰ است، احتمال عکس‌العمل حساسیتی بیشتر در مقابل دوا دارند. اگر امکان داشته باشد، آنها باید یک دواي دیگر ART را استفاده نمایند.

lopinavir / ritonavir (LPV/r)**لوپیناویر/ ریتوناویر Lopinavir/Ritonavir**

(LPV/r) در ترکیب دو دوا با دیگر دواها برای تداوی HIV و برای وقایه بعد از معروض شدن احتمالی (PEP) استفاده می‌شود.

مهم: برای تداوی یا وقایه HIV باید این دوا را با دیگر دواها یکجا بدهید. مهم است که این دوا هر روز به مقدار تجویز شده گرفته شود.

عوارض جانبی: ممکن است باعث اسهال و استفراغ شود. این عوارض اکثراً بعد از ۲ تا ۴ هفته از بین می‌روند. اگر از بین نرفت و یا شدت اختیار نمود، به یک کارکن صحتی مراجعه کنید.

اشکال دوايي: تابلیت‌های ۱۰۰ میلی‌گرم لوپیناویر + ۲۵ میلی‌گرم ریتوناویر و ۲۰۰ میلی‌گرم لوپیناویر + ۵۰ میلی‌گرم ریتوناویر، شربت‌های ۴۰۰ میلی‌گرم لوپیناویر + ۱۰۰ میلی‌گرم ریتوناویر در ۵ میلی‌لیتر.

طرز استفاده:

برای وقایه انتان HIV بعد از معروض شدن (PEP) (صفحه ۴۹۷ را ببینید) مقدار ۴۰۰ میلی‌گرم لوپیناویر + ۱۰۰ میلی‌گرم ریتوناویر از طریق دهن، ۲ دفعه در روز برای ۲۸ روز یکجا با دیگر دواها.

برای تداوی HIV (صفحه ۴۹۷ را ببینید) مقدار ۴۰۰ میلی‌گرم لوپیناویر + ۱۰۰ میلی‌گرم ریتوناویر از طریق دهن، ۲ دفعه در روز ب یکجا با دیگر دواها.

zidovudine (ZDV, AZT)

زایدوودین یکجا با دواهای دیگر در تداوی HIV و برای وقایه از انتقال HIV در زمان ولادت به طفل استفاده می‌شود.

مهم: برای تداوی HIV زایدوودین باید یکجا با دواهای دیگر تجویز شود. مهم است که دوا هر روز به مقدار توصیه شده گرفته شود.

عوارض جانبی: اسهال، دل‌بندی، درد بطن، استفراغ. اکثراً این عوارض بعد از چند هفته محدود غایب می‌شوند.

مواظبت فوری را جستجو نمایید، اگر رنگ پریدگی یا دیگر علائم کمخونی دیده شود (صفحه ۱۱۶ دیده شود).

اشکال دوايي: تابلیت‌های ۳۰۰ میلی‌گرام، کپسول‌های ۱۰۰ میلی‌گرام و ۲۵۰ میلی‌گرام، شربت ۵۰ میلی‌گرام در ۵ میلی‌لیتر، زرقیات ۱۰ میلی‌گرام در ۱ میلی‌لیتر در ویال‌های ۲۰ میلی‌لیتر.

طرز استفاده:

برای تداوی HIV (صفحه ۴۹۷ را ببینید) مقدار ۲۵۰ تا ۳۰۰ میلی‌گرام، ۲ دفعه در روز. یکجا با دیگر دواها داده شود.

برای نوزادی که از مادر آلوده به HIV بدنیا آمده باشد با **خطر بلند انتقال:** مقدار ۴ میلی‌گرام فی کیلوگرام وزن بدن، ۲ دفعه در روز برای نوزادی که کمتر از ۲ کیلوگرام وزن داشته باشد؛ ۱۰ میلی‌گرام برای نوزادی که ۲ تا ۲/۵ کیلوگرام وزن داشته باشد ویا ۱۵ میلی‌گرام ۲ دفعه در روز برای نوزادی که بیشتر از ۲/۵ کیلوگرام وزن داشته باشد- برای ۶ هفته. همچنان باید دوی نیوپرایپین را بدهید.

اگر مادر طفل را از پستان خود تغذی می‌کند، ۶۰ میلی‌گرام ۲ دفعه در روز برای ۶ هفته دیگر برایش بدهید.

اخطار: زایدوودین می‌تواند سبب کمخونی شدید گردد. هرگاه امکان تست موجود باشد مقدار هیموگلوبین خانم را قبل از شروع این دوا تعیین نمایید و اینکار را به صورت منظم در جریان تداوی با زایدوودین تکرار کنید، بخصوص اگر در مناطقی زندگی می‌کنید که واقعات ملاریا زیاد است.

زایدوودین (AZT) را یکجا با استاوداین (d4T) ندهند.

tenofovir (TDF)

تینوفویر یکجا با دواهای دیگر در تداوی HIV استفاده می‌شود.

مهم: برای تداوی HIV، این دوا باید یکجا با دیگر دواها تجویز شود. مهم است که دوا همه روز و مطابق به دوز توصیه شده استفاده شود. این دوا به زنان کمتر از ۱۸ سال داده نشود.

عوارض جانبی: اسهال، دل‌بندی، استفراغ، سردردی، ضعیفی.

شکل دوايي: تابلیت ۳۰۰ میلی‌گرام

طرز استفاده:

برای تداوی HIV (صفحه ۴۹۷ را ببینید) مقدار ۳۰۰ میلی‌گرام، یک دفعه در روز. یکجا با دیگر دواها گرفته شود.

برای وقایه انتان HIV بعد از معروض شدن (PEP) (صفحه ۴۹۷ را ببینید) مقدار ۳۰۰ میلی‌گرام، از طریق دهن، یک دفعه در روز برای ۲۸ روز یکجا با دیگر دواها.

برای وقایه انتان HIV قبل از معروض شدن (PrEP) (صفحه ۴۹۸ را ببینید) مقدار ۳۰۰ میلی‌گرام، از طریق دهن، یک دفعه در روز هرروز. همچنان باید لامیووداین (3TC) ویا ایمتریسیتابین (FTC) تجویز نمایید.

اخطار: تینوفویر ممکن است سبب مشکلات گرده شود. اگر شخص علائم عدم کفایه گرده را نشان دهد، فوراً کمک طبی خواسته شود.